

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1992-1993

HANDELINGEN .

22-23-24-25-26-27-28

VERGADERINGEN VAN JANUARI 1993

ACTUELE INTERPELLATIES

ACTUELE VRAGEN

DECREET OP DE PODIUMKUNSTEN

GEMEENTELIJK CULTURBELEID

INTERPELLATIES

NMBS

SINT-MICHIELSAKKOORD

SOCIAAL-ECONOMISCH BELEID BIJ EEN DALENDE CONJUNCTUUR

UNIVERSITAIR DECREET

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

VRAGEN OM UITLEG

WELZIJS- EN GEZONDHEIDSVoorzieningen in Vlaanderen

Inhoud

Nr. 22 **Woensdag 13 januari 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 877

Begroting

Indiening en verwijzing, blz. 877

Ontwerp van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 877

Voorstellen van decreet

Indiening en verwijzing, blz. 877

Voorstellen van resolutie

Indiening en verwijzing, blz. 877

Verslag

Indiening, blz. 878

Jaarverslag

Indiening, blz. 878

Verzoekschriften

Indiening en verwijzing, blz. 878

Besluiten van de Vlaamse Executieve

Indiening en verwijzing, blz. 878

Ministeriele besluiten

Indiening en verwijzing, blz. 878

Opmerking van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 879

Brieven van het Rekenhof

Indiening en verwijzing, blz. 879

Arresten van het Arbitragehof

Indiening, blz. 879

Kennisgevingen van het Arbitragehof

Indiening, blz. 879

Schriftelijke vragen

Indiening, blz. 879

Onderzoek naar taalgroep en woonplaats, blz. 880

Ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten

– 155 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 4

Voorstel van decreet van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van organisaties voor podiumkunsten

– 70 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 880

Sprekers : de heer S. De Clerck, verslaggever, de heren P. Dewael, L. Hancké, mevrouw S. Creyf, de heren L. Dierickx, H. Coveliers, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 898

Regeling van de werkzaamheden, blz. 910

Nr. 23 **Woensdag 13 januari 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 911

Samenstelling van een commissie

Wijzigingen onder de plaatsvervangende leden, blz. 911

Motie van orde

Voorstel tot wijziging van de agenda, blz. 911

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, F. Dewinter, A. Denys, L. Hancké, E. Van Rompuy, J. Geysels

Motie van orde

Voorstel tot het verlenen van voorrang in openbare vergadering aan een voorstel van resolutie

Sprekers : de heren F. Dewinter, L. Hancké, E. Van Rompuy

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, van de wet van 3 augustus 1960 houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten en gelijkgestelde inrichtingen, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, van de wet van 7 april 1971 houdende de oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen en van de wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum – 241 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking, blz. 915

Sprekers : de heer G. Vanleenhove, verslaggever, mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck, de heren C. Moors, L. Appeltans, I. Verleyen, J. Tavemier, minister L. Van den Bossche

Artikelsgewijze bespreking, blz. 926

Voorstel van decreet van mevrouw A. Leysen en de heren H. Lauwers, L. Peeters en M. Van Peel houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid – 231 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking, blz. 939

Sprekers : de heer L. Peeters, minister H. Weckx

Artikelsgewijze bespreking, blz. 940

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer V. Vautmans tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het door de minister gevoerde beleid inzake de ruimtelijke ordening, blz. 940

Sprekers : de heren V. Vautmans, J. De Mol, A. Denys, J. Ulburghs, minister T. Kelchtermans

Motie van aanbeveling, blz. 947

Interpellatie van de heer F. Dewinter tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse

minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de deelname van scholieren aan betogingen, blz. 947

Sprekers : de heer F. Dewinter, minister L. Van den Bossche

Interpellatie van de heer J. Caudron tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de slechte behandeling van bejaarden in sommige Vlaamse rusthuizen, blz. 949

Sprekers : de heren J. Caudron, P. Tant, mevrouw M. Aelvoet, de heer G. Antheunis, minister W. Demeester-De Meyer

Regeling van de werkzaamheden, blz. 956

Nr. 24 **Donderdag 14 januari 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 957

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer W. Verreycken tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de zogenaamde wallonisering van Vlaamse bedrijven

Interpellatie van de heer J. Laverge tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over verklaringen van de minister-voorzitter van het Waalse Gewest inzake de Vlaamse tewerkstelling in bedrijven, blz. 957

Sprekers : de heren W. Verreycken, J. Laverge, A. Denys, P. Van Grembergen, H. Candries, P. Deprez, minister-president L. Van den Brande

Interpellatie van de heer L. Barbé tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het beleid van de GIMV, blz. 965

Sprekers : de heren L. Barbé, A. Denys, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 969

Interpellatie van de heer A. Denys tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de beslissing van de EG-Commissie in verband met de NV Aquafin, blz. 970

Sprekers : de heren A. Denys, J. Geysels, minister N. De Batselier

Motie van aanbeveling, blz. 977

Interpellatie van de heer F. Vergote tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over het beleid inzake de slachthuizen in het Vlaamse Gewest, blz. 977
Sprekers : de heren F. Vergote, J. Tavernier, H. Olaerts, minister N. De Batselier

Regeling van de werkzaamheden, blz. 981

Nr. 25 Donderdag 15 januari 1993
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 983

Samenstelling van commissies en werkgroepen

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden, blz. 983

Actuele vragen (Regl. art. 75)

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de federale terugvordering van voorschotten op de gemeentebelasting

Actuele vraag van de heer R. Van Hooiland tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, en mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de federale terugvordering op de gemeentebelasting, blz. 983

Actuele vraag van de heer M. Maertens tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de baggerwerken in de Westerschelde, blz. 986

Actuele vraag van de heer L. Peeters tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de personeelsproblematiek bij de n.v. Zeekanaal-Brussel, blz. 987

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de toepassing van de Cultuurpactwet op het Vlaams Blok, blz. 988

Actuele vraag van de heer F. De Man tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over Agalev-documentatie inzake de ecotaks in het onderwijs, blz. 988

Actuele vraag van de heer S. Platteau tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over de laattijdige betaling van

de gescopremies aan de lokale besturen, blz. 989

Actuele vraag van de heer H. Olaerts tot mevrouw L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden, over het werkgelegenheidsbeleid, blz. 991

Actuele vraag van de heer E. Schuermans tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over Europese middelen voor de sanering van de voormalige mijn-terreinen, blz. 992

Actuele vraag van de heer J. Geysels tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

Actuele vraag van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

Actuele vraag van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering

Actuele vraag van de heer A. Denys tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister-president inzake de federalisering, blz. 994

Verwelkoming van een buitenlandse delegatie, blz. 999

Actuele vragen (Regl. art. 75) (Voortzetting)

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de verbrandingsoven van IVIO te Izegem, blz. 999

Actuele vraag van mevrouw V. Dua tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de toekomstige structuur van het Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie, blz. 1000

Voorstel van resolutie van de heren F. Dewinter en J. Van Hauthem betreffende de verdere federalisering van België – 260 (1992-1993) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling, blz. 1001

Ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten

– 155 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 5

Aangehouden stemmingen, blz. 1002

Hoofdelijke stemming, blz. 1005

Sprekers : de heren P. Dewael, P. Van Grembergen, L. Dierickx

Ontwerp van decreet houdende wijziging van het decreet van 12 juni 1991 betreffende de universiteiten in de Vlaamse Gemeenschap, van de wet van 3 augustus 1960 houdende toekenning van sociale voordelen aan de universiteiten en gelijkgestelde inrichtingen, van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, van de wet van 7 april 1971 houdende de oprichting en de werking van de Universitaire Instelling Antwerpen en van de wet van 28 mei 1971 houdende de oprichting en de werking van het Limburgs Universitair Centrum

– 241 (1992-1993) – Nrs. 1 tot 4
Aangehouden stemmingen, blz. 1007
Hoofdelijke stemming, blz. 1009

Voorstel van decreet van mevrouw A. Leysen en de heren H. Lauwers, L. Peeters en M. Van Peel houdende wijziging van het decreet van 24 juli 1991 houdende organisatie van het overleg en de inspraak in het gemeentelijk cultuurbeleid – 231 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2
Hoofdelijke stemming, blz. 1010

Actuele interpellaties (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer J. Tavernier tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de plannen in verband met de hervorming van het hoger onderwijs, blz. 1011

Sprekers : de heren J. Tavernier, J. Demeulenaere, L. Appeltans, C. Moors, H. Schiltz, minister L. Van den Bossche

Actuele interpellatie van mevrouw M. Aelvoet tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afbouw van de productie-eenheid van Comelco-Rotselaar en mogelijke maatregelen tot behoud van de werkgelegenheid

Actuele interpellatie van de heer A. Schellens tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de aangekondigde sluiting van en de overheidsteun aan de melkerij Lacsoons te Rotselaar, blz. 1018

Sprekers : mevrouw M. Aelvoet, de heer A. Schellens, mevrouw T. Merckx-Van Goey, de heer L. Pierco, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1025

Nr. 26 **Dinsdag 26 januari 1993**
Morgenvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1027

Ontwerpen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1027

Voorstellen van decreet
Indiening en verwijzing, blz. 1027

Voorstellen van resolutie
Indiening en verwijzing, blz. 1027
Intrekking, blz. 1027

Besluit van de Vlaamse Executieve
Indiening en verwijzing, blz. 1028

Ministeriele besluiten
Indiening en verwijzing, blz. 1028

Opmerkingen van het Rekenhof
Indiening en verwijzing, blz. 1028

Adviezen van de Minaraad
Indiening en verwijzing, blz. 1028

Arresten van het Arbitragehof
Indiening, blz. 1028

Kennisgevingen van het Arbitragehof
Indiening, blz. 3.029

Schriftelijke vragen
Indiening, blz. 1029

Samenstelling van commissies en van het Advies- en Overlegcomité Brussel en Vlaams-Brabant
Wijzigingen onder de vaste en de plaatsvervangende leden, blz. 1029

Interpellaties (Regl. art. 76)
Interpellatie van de heer H. Candries tot de heer J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staats-hervorming, over het Vlaamsonvriendelijk beleid van de NMBS, blz. 1029

Sprekers : de heren H. Candries, J. Ansoms, J. De Mol, L. Van Nieuwenhuysen, H. Van Dienderen, M. Didden, P. Van Grembergen, A. Denys, minister J. Sauwens
Motie van aanbeveling, blz. 1040

Interpellatie van de heer E. Van Vaerenbergh tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over de welzijns- en gezondheidsvoorzieningen in Vlaanderen

Interpellatie van de heer J. Ulburghs tot mevrouw W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin, over het overheidsbeleid betreffende de integratiecentra in Vlaanderen, blz. 1040

Sprekers : de heren E. Van Vaerenbergh, E. De Groot, mevrouw L. Maximus, de heren J. Ulburghs, A. Arts, M. Didden, minister W. Demeester-De Meyer

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1048

Bijlage
Vragen om uitleg, blz. 1049

Nr. 27 **Dinsdag 26 januari 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1057

Interpellaties (Regl. art. 76) (Voortzetting)

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de verklaringen van de minister in de pers betreffende de toekomst van Vlaanderen

Interpellatie van de heer L. Dierickx tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over een interview van de minister in de pers betreffende de confederale toekomst van België

Interpellatie van de heer J. Gabriëls tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het gebrek aan samenhang binnen de Vlaamse regering

Interpellatie van de heer J. Van Hauthem tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de uitspraken van de minister inzake de verdere federalisering van België, blz. 1057

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, A. Denys, L. Dierickx, J. Valkeniers, J. Gabriëls, J. De Roo, E. Van Rompuy, P. Dewael, mevrouw M. Aelvoet, de heren A. Arts, J. Geysels, G. Annemans, J. Van Hauthem, H. Schiltz, J. Sleecckx, L. Hancké, G. Moens, F. Vandenbroucke, J.-P. Van Rossem, H. Candries, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1087

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1087

Nr. 28 **Woensdag 27 januari 1993**
Middagvergadering

Berichten van verhindering, blz. 1089

Actuele vragen (Regl. art. 75)
Actuele vraag van mevrouw M. Vogels tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over een vragenlijst inzake de etnische herkomst van leerlingen, blz. 1089

Actuele vraag van de heer R. Van Hooland tot de heer L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken, over de Raad van het Pluralistisch Onderwijs, blz. 1091

Actuele vraag van de heer F. Dielens tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de Brusselse lokale radio's, blz. 1092

Actuele vraag van de heer P. Hostekint tot de heer H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden, over de subsidievoorschotten uit het Vlaams Sportfonds, blz. 1093

Actuele vraag van de heer W. Cortois tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de overname door de Vlaamse Maatschappij voor Afvalrecuperatie van de n.v. Grammet, blz. 1094

Actuele vraag van de heer J. Ulburghs tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de grondwaterkwaliteit in Limburg

Actuele vraag van de heer M. Didden tot de heer N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting, over de grondwaterkwaliteit in Limburg, blz. 1095

Actuele vraag van de heer J. Caudron tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over de kwaliteit van de bruggen, blz. 1097

Voorstel van resolutie van de heren M. Olivier, J. De Mol, V. Vautmans, L. Van Nieuwenhuysen, R. Van Hooland en H. Van Dienderen betreffende het ondernemingsplan en de uitvoering van het tienjarrenplan van de NMBS
— 270 (1992-1993) — Nr. 1
Bespreking, blz. 1097

Sprekers : de heer E. Beysen, minister-president L. Van den Brande
Hoofdelijke stemming, blz. 1098

Motie van aanbeveling van de heer V. Vautmans tot besluit van de op 13 januari 1993 door de heer V. Vautmans gehouden interpellatie tot de heer T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, over het door de minister gevoerde beleid inzake de ruimtelijke ordening

— 261 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1099

Sprekers : de heren V. Vautmans, M. Didden, mevrouw M. Vogels

Motie van aanbeveling van de heer L. Barbé tot besluit van de op 14 januari 1993 door de heer L. Barbé gehouden interpellatie tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het beleid van de GIMV

— 262 (1992-1993) — Nr. 1

Hoofdelijke stemming, blz. 1100

Sprekers : de heren L. Barbé, W. Verreycken, A. Denys

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1102

Actuele interpellatie (Regl. art. 77)

Actuele interpellatie van de heer S. Platteau tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de eis tot schadevergoeding van het chemiebedrijf Grace, blz. 1102

Sprekers : de heer S. Platteau, minister-president L. Van den Brande

Interpellaties (Regl. art. 76)

Interpellatie van de heer C. Lisabeth tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over het sociaal-economisch beleid bij een dalende conjunctuur, blz. 1105

Sprekers : de heren C. Lisabeth, A.

Denys, D. Van Mechelen, P. Dewael, E. Van Rompuy, F. Wymeersch, J. Geysels, H. Candries, P. Van Grembergen, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Motie van aanbeveling, blz. 1122

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de stand van zaken betreffende een politiek gesprek met Nederland, blz. 1122

Sprekers : de heren P. Van Grembergen, G. Annemans, minister-president L. Van den Brande

Regeling van de werkzaamheden, blz. 1127

Bijlage

Vraag om uitleg, blz. 1129

VOORZITTER : de heer L. Vanvelthoven

– *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*

– *De vergadering wordt geopend om 10.04 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

H. Lauwers, J. Timmermans : gezondheidsredenen ;

P. Berben, R. Raes, F. Van den Eynde, K. Van Overmeire, F. Wymeersch : ambtsverplichtingen ;

H. Olaerts, H. Van Wambeke : familieverplichtingen.

BEGROTING

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van' decreet houdende tweede aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992
– 19-A (1992-1993) - Nr. 1.

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ONTWERP VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : Het volgende ontwerp van decreet werd ingediend :

- Ontwerp van decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium
– 258 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting.

VOORSTELLEN VAN DECREET

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van decreet werden ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer L. Van Nieuwenhuysen houdende wijziging van het decreet van 7 november 1990 houdende vaststelling van het wapen, de vlag, het volkslied en de feestdag van de Vlaamse Gemeenschap, betreffende het gebruik van het volkslied van de Vlaamse Gemeenschap voor reclamationdoelinden.

– 255 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.

- Voorstel van decreet van de heer H. Marsoul houdende regeling van de archiefzorg
– 259 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.

Indiening

De voorzitter : Het volgende voorstel van decreet werd ingediend :

- Voorstel van decreet van de heer F. Dewinter houdende wijziging van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw met het oog op de be- teugeling van de wildgroei van de islamitische gebedsplaatsen.
Verwezen naar het bureau.

VOORSTELLEN VAN RESOLUTIE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende voorstellen van resolutie werden ingediend :

- Voorstel van resolutie van de heer P. Dewael betreffende het cultuurbeleid in Vlaanderen
– 256 (1992-1993) - Nr. 1.
Verwezen naar de commissie voor Cultuur.

Voorzitter

- Voorstel van resolutie van de heer W. Verreycken c.s. betreffende de Europese zetelverdeling
 - 257 (1992-1993) – Nr. 1.
- Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

VERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgende verslag werd ingediend :

- door de heer S. De Clerck namens de commissie voor Cultuur over het ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten
 - 155 (BZ 1992) – Nr. 4.

JAARVERSLAG

Indiening

De voorzitter : Het volgende jaarverslag werd ingediend :

- Vijftiende jaarverslag 1991 ingediend door de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Dit verslag ligt ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering.

VERZOEKSCHRIFTEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende verzoekschriften werden ingediend :

- Verzoekschrift van 18 december

1992 van de heer Jan Briers inzake de overheidssteun aan het Festival van Vlaanderen Internationaal.

Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

- Verzoekschrift van 22 december 1992 van de heer Jan Briers inzake de overheidssteun aan het Festival van Vlaanderen Internationaal.
- Verwezen naar de commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften.

BESLUITEN VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende besluiten van de Vlaamse Executieve werden ingediend :

- Besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992 houdende herverdeling van basisallocaties binnen de programma's '82 — Havens, Loodswezen en Zeescheepvaart en 83 — Zee- en rivierwaterkering en beheersing.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Besluit van de Vlaamse Executieve van 2 december 1992 tot verhoging van de vastleggingsmachtigingen voor de gehandicaptenvoorzieningen en blokkering van de kredieten voor de privé-bejaarden voorzieningen, voor het begrotingsjaar 1992.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

MINISTERIELE BESLUITEN

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende ministeriële besluiten werden ingediend :

- Ministerieel besluit van 9 december 1992 houdende de overheveling, binnen het programma 78 — Huisvesting van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor 1992, van 3 miljoen frank van basisallocatie 91.01 naar basisallocatie 21.01.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 11 december 1992 houdende overschrijving van ordonnanceringskrediet van het programma 41 — Kunsten naar programma 43 — Volksontwikkeling.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 22 december 1992 betreffende de herverdeling van basisallocaties binnen de sectie 08 — Kabinetsuitgaven van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 23 december 1992 met betrekking tot de herverdeling van basisallocaties binnen de sectie 09 — Kabinetsuitgaven van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 24 december 1992 houdende kredietherschikkingen binnen het bestaansmiddelenprogramma 14 voor het begrotingsjaar 1992.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 1 december 1992 met betrekking tot de herverdeling van basisallocaties binnen de sectie 74 — Watervoorziening.
- Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 23 december 1992 betreffende de herverdeling van basisallocaties binnen de sectie 74 — Watervoorziening.

Voorzitter

Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

- Ministerieel besluit van 21 december 1992 met betrekking tot de herverdeling van basisallocaties binnen de sectie 82 — Havens, Loodswezen en Zeescheepvaart. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 21 december 1992 met betrekking tot de herverdeling van basisallocaties binnen de sectie 86 — Regionale Luchthavens en Vliegvelden. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Ministerieel besluit van 18 december 1992 houdende herverdeling van basisallocaties van de sectie 07 van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 1992. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

OPMERKING VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende opmerking van het Rekenhof werd ingediend :

- Opmerking A 14 J 835.266 BI van 29 december 1992 betreffende de begrotingsberaadslaging van de Vlaamse Executieve van 2 december 1992 tot verhoging van de vastleggingsmachtiging voor de gehandicaptenvoorzieningen (begroting van het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en medisch-sociale Instellingen — artikel 108 van het decreet van 25 juni 1992 houdende de uitgavenbegroting voor 1992). Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

BRIEVEN VAN HET REKENHOF

Indiening en verwijzing

De voorzitter : De volgende brieven van het Rekenhof werden ingediend :

- Brief N 14 J 822.091 BI van 8 december 1992 betreffende het ministerieel besluit van 10 november 1992 met betrekking tot herverdeling van basisallocaties (programma 04). Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Brief A 14 J 827.277 BI van 15 december 1992 betreffende het besluit van de Vlaamse Executieve van 25 november 1992 betreffende diverse herverdelingen van basisallocaties in de programma's 81, 82 en 83. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Brief N 14 J 833.811 BI van 23 december 1992 betreffende het ministerieel besluit van 9 december 1992 met betrekking tot herverdeling van basisallocaties (programma 78). Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.
- Brief N 14 J 837.399 BI van 5 januari 1993 betreffende het ministerieel besluit van 11 december 1992 houdende overschrijving van ordonnanceringskrediet van programma 41 naar programma 43. Verwezen naar de commissie voor Financiën en Begroting.

ARRESTEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende arresten van het Arbitragehof liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Arrest nr. 77/92 van 17 december 1992 (rolnummer 353) ;

- Arrest nr. 78/92 van 17 december 1992 (rolnummers 357, 359 en 360).
- Arrest nr. 79/92 van 23 december 1992 (rolnummer 331) ;
- Arrest nr. 80/92 van 23 december 1992 (rolnummers 389, 404 en 415) ;
- Arrest nr. 81/92 van 23 december 1992 (rolnummers 466 en 467) ;
- Arrest nr. 1/93 van 7 januari 1993 (rolnummer 429).

KENNISGEVINGEN VAN HET ARBITRAGEHOF

Indiening

De voorzitter : De volgende kennisgevingen van het Arbitragehof betreffende beroepen tot vernietiging en tot gedeeltelijke vernietiging en prejudiciële vragen liggen ter inzage bij het secretariaat van de Raad, afdeling openbare vergadering :

- Rolnummer 441 ;
- Rolnummer 458 ;
- Rolnummer 476 ;
- Rolnummer 487.

SCHRIFTELIJKE VRAGEN (Regl. art. 74)

Indiening

De voorzitter : Schriftelijke vragen werden ingediend door :

- de heren G. Annemans, J. Ansons, L. Appeltans, L. Barbé, M. Bourgois, P. Breyne, M. Capoen, G. Cardoen, mevrouw S. Creyf-Blondé, de heren J. De Bremaeker, J. Demeulenaere, G. De Meyer, J. De Mol, A. Denys, J. De Roo, P. Dewael, F. Dewinter, M. Didden, L. Dierickx, mevrouw V. Dua, de heren J. Ee-

Voorzitter

man, F. Ghesquière, L. Goutry, H. Lauwers, J. Lenssens, C. Lisabeth, M. Logist, M. Olivier, L. Peeters, D. Ramoudt, L. Standaert, H. Suykerbuyk, J. Ulburghs, J. Valkeniers, F. Van den Eynde, H. Van Dienderen, J. Van Eetvelt, R. Van Hooland, E. Vankeirsbilck, G. Vanleenhove, L. Van Nieuwenhuysen, K. Van Overmeire en E. Van Vaerenbergh.

ONDERZOEK NAAR TAALGROEP EN WOONPLAATS

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het onderzoek naar taalgroep en woonplaats betreffende de heren Alex De Boeck, senator, en Jo Vandeurzen, volksvertegenwoordiger, respectievelijk opvolgers van senator Cecile Hamie en van volksvertegenwoordiger Luc Dhoore.

Conform artikel 3 van ons reglement dienen wij er ons van te vergewissen of de betrokkenen ingeschreven zijn op de lijst van de leden van de Nederlandse taalgroep van de Senaat of van de Kamer van Volksvertegenwoordigers.

Bij brieven van 8 januari 1993 en 7 januari 1993 hebben de Senaat en de Kamer van Volksvertegenwoordigers ons medegedeeld dat betrokkenen de eed hebben afgelegd en tot de Nederlandse taalgroep behoren.

Gelet op voormelde brieven stel ik voor dat de Raad er zich zoals gebruikelijk toe zou beperken van de gegeven omstandigheden akte te nemen en de formaliteit betreffende het onderzoek naar taalgroep en woonplaats als vervuld te beschouwen.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

Aldus is besloten.

Met genoegen roep ik de heren De Boeck en Vandeurzen dan ook uit tot lid van de Vlaamse Raad en heet hen

namens u allen welkom in deze vergadering. (*Applaus*)

ONTWERP VAN DECREET houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten – 155 (BZ 1992) – Nrs. 1 tot 4

VOORSTEL VAN DECREET van mevrouw A.-M. Neyts-Uyttebroeck houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van organisaties voor podiumkunsten – 70 (BZ 1992) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur van organisaties voor podiumkunsten en het voorstel van decreet van mevrouw Neyts-Uyttebroeck houdende regeling van de erkenning en subsidiëring van organisaties voor podiumkunsten, die door de commissie in samenhang werden behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen. Wij volgen hier dezelfde werkwijze.

In het opschrift van het ontwerp van decreet heeft de commissie de woorden en de infrastructuur weggelaten.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Clerck, verslaggever, heeft het woord.

De heer S. De Clerck, verslaggever (*op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, de commissie voor Cultuur besprak het ontwerp van decreet, houdende regeling van de subsidiëring voor de werking en de infrastructuur — toen nog zo genoemd — van organisaties voor podiumkunsten op haar vergadering van 2 december 1992. Vooraf heeft de commissie een hoorzitting georganiseerd op maandag 30 november waar een afvaardiging van de Vlaamse directies voor

podiumkunsten het standpunt van de verschillende sectoren van de podiumkunsten over dit ontwerp van decreet en de door de Vlaamse regering voorgestelde wijzigingen heeft uiteengezet.

Dit ontwerp werd reeds tijdens de vorige legislatuur door de commissie voor Cultuur in de Vlaamse Raad besproken. Na het afsluiten van de algemene bespreking werd de Vlaamse Raad echter ontbonden, zodat het ontwerp niet volledig werd afgehandeld. De nieuwe Vlaamse regering heeft het ontwerp dan opnieuw en ongewijzigd ingediend op 19 maart 1992. Op 16 november 1992 diende de Vlaamse regering een aantal belangrijke amendementen in die het ontwerp op enkele plaatsen ingrijpend heeft gewijzigd.

De commissie was evenwel van oordeel dat het volledige debat over het ontwerp niet moest worden overgedaan. Het debat ten gronde werd reeds tijdens de vorige legislatuur gehouden. De commissie kon op basis daarvan haar werkzaamheden voortzetten en het verslag van de bespreking van de vorige legislatuur, destijds uitgebracht door de heer Van Peel, wordt dan ook als bijlage bij dit verslag gevoegd.

Naar aanleiding van de hoorzitting op 30 november heeft de minister nog enkele kleinere inhoudelijke aanpassingen aangebracht. Enkele leden van de commissie hebben, ook rekening houdend met de opmerkingen van de Vlaamse directies voor podiumkunsten, een aantal amendementen ingediend tijdens de commissievergadering.

De inleiding van de minister beperkte zich overigens tot een uiteenzetting over de strekking van zijn amendementen. Het algemene debat werd niet hernomen. De minister legde uit dat een kritische lezing van het ontwerp van decreet, samen met de adviezen van de administratie voor Kunst van het Vlaamse Theaterinstituut en de Raad van Advies voor de Toneelkunst geleid hebben tot een aantal vrij fundamentele ingrepen die als zodanig door de Vlaamse regering werden aanvaard.

De Clerck

Ten eerste, de Europese regelgeving maakt het noodzakelijk om in het ontwerp de notie Vlaams, in zijn geografische betekenis, te vervangen door Nederlandstalig en de bepaling van Belgische nationaliteit, te schrappen. Door deze Europese regelgeving is het voor de Vlaamse Gemeenschap niet langer mogelijk opdrachten uitsluitend aan Vlaamse auteurs, choreografen, componisten of andere kunstenaars toe te kennen. Deze mogelijkheid moet worden uitgebreid tot de kunstenaars van het hele Nederlandse taalgebied.

Ten tweede, er wordt bewust een duidelijk onderscheid gemaakt tussen het teksttheater enerzijds en het kinder-, jeugd- en figurentheater anderzijds. Dit onderscheid is volgens de minister verantwoord door de specificiteit van deze theatervormen en door de uitdrukkelijke wens om kinderen en jonge mensen met de Vlaamse podiumkunsten vertrouwd te maken en ze ervoor te sensibiliseren. Dit wordt vertaald in een positieve discriminatie tegenover het kinder-, jeugd- en figurentheater, die een basissubsidie van 4 miljoen frank ontvangen tegenover slechts 2 miljoen frank voor het teksttheater. Het percentage van de minimum te realiseren eigen inkomsten wordt vastgesteld op 10 percent van de totale uitgaven per seizoen, tegenover 12,5 percent voor het teksttheater. Men is er zich met name van bewust dat deze organisaties voor kinder- en jeugdtheater niet over dezelfde inkomsten kunnen beschikken als hun collega's van het teksttheater omdat de toegangsprijzen voor kinderen en jeugd lager moeten liggen dan die van het teksttheater. Belangrijk is in elk geval dat de bestendige zorg voor eigen inkomsten blijft bestaan, gezien het om een publiekgerichte activiteit blijft gaan.

Ten derde, de subsidiëringstechniek werd grondig gewijzigd. De aan de gezelschappen toegekende subsidies worden voortaan samengesteld uit een basissubsidie, een weddesubsidie en een werkingssubsidie. De formule die in het vorige decreet werd gehanteerd om de weddesubsidie te bepa-

len, bleek immers aanvechtbaar en niet objectief omdat het de weddesubsidie van één bepaald gezelschap afhankelijk bleef maken van het wedde-uitgavengedrag van andere gezelschappen. Deze formule kon dus aanleiding geven tot scheeftrekkingen.

De nieuwe tekst gaat uit van drie structurenniveaus, uitgedrukt in een minimaal en een maximaal aantal te subsidiëren maanden arbeidsprestaties, gekoppeld aan een in de sector gemiddeld maandloon te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst. Dit systeem geeft de gezelschappen de mogelijkheid een evenwichtig en creatief personeelsbeleid te voeren.

De verdeling van de werkingssubsidies die goed zijn voor 25 percent van het totale budget zal gebeuren door de minister na advies van de Raad voor de Nederlandstalige Dramatische Kunst. De minister draagt ter zake de volle bevoegdheid.

Ten vierde wordt in het amendement op artikel 10 de regeling behandeld voor organisaties voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, opgericht of mede-opgericht door ondergeschikte besturen, namelijk provincies en/of gemeenten, alsmede de subsidies die aan deze overheden worden toegekend. Deze regeling moet voorkomen dat de stad Brussel haar verplichtingen ten opzichte van de KVS zou afwentelen op de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Dit amendement werd éénparig aangenomen.

Een vijfde wijziging bestaat erin dat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen niet in dit decreet zal worden opgenomen, in tegenstelling tot wat aanvankelijk was gepland. Uiteindelijk werd geoordeeld dat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen een specifieke structuur heeft : enerzijds is er de musical-afdeling en anderzijds de ballet-afdeling. Dit betekent dat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen in zijn dansactiviteit onder het luik dans en wat zijn musical-afdeling betreft onder het luik muziektheater van het ontwerp van decreet valt. Dit betekent ook dat deze instelling structu-

reel zou moeten worden hervormd, wat in het huidige stadium niet wenselijk werd geacht.

Daarnaast weze opgemerkt dat deze instelling naar structuur en omvang zo afwijkt van de prille, jonge en kleinschalige organisaties voor dans en muziektheater dat zij er best niet mee wordt samengezet.

Ten zesde wordt het hoofdstuk dat aanvankelijk voorzag in de financiering van de infrastructuur geschrapt. De minister was van oordeel dat geen decretale bepalingen mogen worden goedgekeurd waarvan men vooraf weet dat zij budgettair niet haalbaar en/of niet gehonoreerd kunnen worden. Het standpunt van de minister werd aanvaard maar dit heeft de commissie evenwel niet belet te stellen dat voor de toekomst ook op dat vlak een oplossing moest worden overwogen.

Ten slotte stelde de regering een wijziging voor inzake de samenstelling van de raden van advies. Er zijn vier raden van advies, namelijk : de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, de Raad voor Dans, de Raad voor de Kunstencentra en de Raad voor het Muziektheater. Het oorspronkelijk ontwerp bepaalde dat geen enkel lid van de adviesraden tegelijk bestuurder kon zijn of in een gehonoreerde functie werkzaam kon zijn bij een organisatie voor podiumkunsten. Deze regeling leek voor alle betrokkenen weinig arbitrair en weinig realistisch, omdat alle directe en deskundige inspraak uit de betrokken sectoren naar de adviesraden en naar het beleid toe werd geweerd. Het nieuwe voorstel van de regering is dat maximaal één derde van de leden van elk van deze raden als bestuurder of in een gehonoreerde functie bij een organisatie voor podiumkunsten kan betrokken zijn. Dit is een professioneel te verantwoorden culturele verruimingsoperatie.

De minister zal moeten oordelen over de samenstelling van deze raden en hij zal moeten kiezen voor deskundigheid en morele onafhankelijkheid.

Dit decreet werd aangenomen met

De Clerck

acht stemmen voor bij vier onthoudingen. Op de vergadering van 11 december 1992 werd het verslag eenparig goedgekeurd, waarbij ook de instemming werd betuigd met de technische en taalkundige correcties, voorgesteld door de diensten voor taaladvies van de Vlaamse Raad.

Tot daar beperkt zich mijn samenvatting van het verslag. Namens mijn fractie wens ik nu een aantal bedenkingen naar voren te brengen, los van mijn functie als verslaggever.

De CVP-fractie is verheugd over de constructieve manier waarop de commissie voor cultuur dit podiumdecreet heeft afgehandeld. Het oorspronkelijke ontwerp werd aangepast na gesprekken met alle betrokken partijen en na een aantal fundamentele wijzigingen. Op dit decreet heeft de hele sector van de podiumkunsten lang gewacht. De goedkeuring van dit decreet zal een belangrijke stimulans betekenen voor de Vlaamse podiumkunsten. In de begroting voor 1993 zijn, met het oog op de goedkeuring van dit decreet, trouwens de middelen voor de podiumkunsten reeds betekenisvol verhoogd. Dit houdt de zekerheid in dat onmiddellijk een ernstig beleid kan worden gevoerd, wat op zich de rechtszekerheid van alle betrokken alleen maar kan vergroten.

Een viertal bezorgdheden wil ik toch naar voren brengen. Ten eerste willen wij vanuit de CVP-fractie benadrukken dat deze verhoging van middelen niet bij prioriteit kan worden gebruikt voor een nieuwe golf van erkenningen. In eerste instantie moeten deze middelen op een nuttige en maximale manier worden verdeeld over de bestaande initiatieven. Er mag en kan geen inflatie van nieuwe aanvragen worden aanvaard omdat anders de beschikbare budgetten tot een verwaterde verdeling aanleiding zouden geven.

Een tweede bezorgdheid is dat wij willen waarschuwen voor de gevolgen van dit decreet op de tewerkstelling in de sector van de podiumkunsten. Men is in de sector erg ongerust

voor mensen die werken in stelsels zoals DAC en Gesko. Er zijn documenten bekend waaruit blijkt dat minister Detiège bepaalde toezeggingen heeft gedaan voor personeel onder voorwaarde van niet-goedkeuring van het decreet. Met andere woorden, de budgetten zouden worden ingetrokken op het ogenblik dat het decreet zou worden goedgekeurd. Dit zou kunnen betekenen dat, als al deze personeelsleden ook moeten worden betaald vanuit het budget van de podiumkunsten, zij per saldo tot een negatief budget leiden. In feite komt het er dus op neer dat zij minder zouden ontvangen dan vandaag het geval is. Daarvoor zal een oplossing moeten worden gezocht en bovendien zal men ervoor moeten zorgen dat de verschillende gezelschappen en kunstencentra door dit systeem niet worden benadeeld.

Ten derde, vanuit de CVP-fractie wensen wij ook te benadrukken dat de subsidiëeringsregeling niet mag leiden tot een volledige subsidiëring. Wij blijven ook van mening dat de minister bij de verdeling van de 25 percent werkingssubsidies rekening moet kunnen houden met de artistieke appreciatie van bepaalde gezelschappen. Dit moet inderdaad een onderdeel blijven van het cultureel beleid en het moet ook de ruimte bieden om de zo gevarieerde en sterk wijzigende culturele sector enigszins te volgen. Die 25 percent werkingssubsidies geven de mogelijkheid tot enige differentiatie.

Ten vierde, de CVP-fractie toont begrip voor het standpunt van de minister als hij zegt dat de subsidiëring van infrastructuur beter kan worden geschrapt omdat er toch geen middelen zijn. Onze wens voor de toekomst is dat er op dat vlak toch nog initiatieven worden onderzocht. Het is van essentieel belang voor het culturele leven en de ontplooiing van Vlaanderen dat ook produktieruimten en kunstencentra in een behoorlijke infrastructuur kunnen worden ondergebracht. Trouwens, dit kan de aantrekkingskracht van deze centra naar het publiek toe alleen maar vergroten. Wij hopen dat dit in de toekomst kan worden aangepast en dat er dus

ook op het vlak van de infrastructuur bij komende middelen zullen kunnen worden vrijgemaakt.

Conclusie voor ons is in elk geval dat dit decreet beantwoordt aan een reële behoefte. Wij hopen dat via dit decreet een nieuwe stimulans wordt gegeven aan het Vlaamse theaterleven, het internationaal gerenommeerde danstheater, het vernieuwende muziektheater en vooral ook aan de laboratoria van onze hedendaagse kunsten, met name de kunstencentra. Onze fractie hoopt dat het culturele leven in Vlaanderen zijn Europese en internationale faam zal bevestigen en op die manier zal bijdragen tot de verhoging van de kwaliteit van ons leven.

De voorzitter : De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik wens voorafgaandelijk een opmerking te maken in verband met een gewoonte die aan het groeien is, namelijk dat de verslaggever bij het voorlezen van zijn verslag namens zijn fractie opmerkingen maakt over het ontwerp. Ik vind dat die zaken gescheiden moeten worden. Ik complimenteer de heer De Clerck voor de voortreffelijke manier waarop hij verslag heeft uitgebracht over de werkzaamheden van de commissie, maar ik vind het niet goed dat de verslaggever daarna vervolgt met de bedenkingen van zijn fractie. Zo krijgt men meerdere sprekers per fractie. **(Onderbreking door de heer Suykerbuyk)** Ik bedoel daarmee niet dat de CVP meer dan één spreker nodig heeft om het standpunt van haar fractie te vertolken, maar ik vind dat het een goede traditie is dat de grootste oppositiefractie als eerste het woord mag nemen. Ik wil echter deze discussie niet op de spits drijven. **(Onderbreking door de heer Suykerbuyk)**

Inderdaad, mijnheer Suykerbuyk, bij de bespreking van een ontwerp van decreet wordt er een verslag uitgebracht door de verslaggever en ik vind het een goede gewoonte dat de groote oppositiefractie daarna het

Dewael

woord krijgt. (**Onderbreking door de heer Annemans**) Dat is inderdaad mijn fractie, mijnheer Annemans, tot spijt van wie 't benijdt, en dat zal zo blijven.

Collega's, ik ga over tot mijn uiteenzetting ten gronde. Ik denk dat de noodzaak tot hervorming van het theaterdecreet van 1975 ondertussen door eenieder wordt aanvaard, zowel door de collega's van deze Raad als door de podiumkunstenaren. Dat is niet altijd het geval geweest.

De eerste aanzetten zijn gegeven tijdens de eerste regeerperiode van de Vlaamse regering, van 1981 tot 1985, om uiteindelijk na vele strubbelingen medio 1989 tot een eerste ontwerp van decreet te komen. Ik had daarbij een bevoorrechte positie, hoewel ik niet altijd aan de touwtjes heb kunnen trekken. Zeker na de inbraak in de Vlaamse regering, in de loop van 1989, — ik zie collega Van Grembergen glimlachen —, toen mijn fractie in de oppositie werd gedrongen, zijn andere krachten aan het werk gegaan met betrekking tot dit zo belangrijke ontwerp van decreet. Maar zolang ik in functie was heb ik gestreefd naar het bereiken van een consensus. Uiteindelijk zijn wij daarin geslaagd en is de tekst, die tijdens de vorige legislatuur reeds in de commissie voor de Cultuur werd besproken, een compromis geworden tussen de vier grote politieke families van dat ogenblik. Ik zal u het oneindige verhaal besparen van werkgroepen, commissies en overleg tussen ministers.

Ik moet zeggen dat ik die compromistekst nog altijd wilde steunen. Het feit dat ik vandaag geen deel meer uitmaak van de Vlaamse regering heeft daar voor mij geen enkele wijziging in gebracht. Ik herhaal, ik was bereid om die compromistekst goed te keuren.

Men heeft echter gemeend in de voorbije weken en maanden amendementen op die tekst te moeten indienen, zodanig dat het geheel nog verder is opgeschoven in de richting van een compromis dat ik niet meer kan verdedigen.

Het lijkt mij goed nog even in herinnering te brengen welke de vijf grote basisprincipes waren die destijds aan de hervorming van het theaterdecreet van 1975 zijn voorafgegaan.

Ten eerste, het moest een decreet zijn voor alle podiumkunsten.

Ten tweede, men wenste op termijn tot een financieringsenveloppe te komen die voor meerdere jaren moest dienen.

Ten derde, — volgens mij een heel belangrijk principe — een subsidiëeringsmechanisme moest worden ingevoerd voor de privaatrechtelijke infrastructuur.

Ten vierde, uitgaande van een zekere belangenbehartiging via de Raad voor Advies voor de Toneelkunst opteerde men voor de neutraliteit van de adviesraden.

Ten vijfde, — en dit is ook een zeer belangrijk principe — er moesten stimuli voor de scheppende kunstenaar worden voorzien.

Laten wij die vijf uitgangspunten, die vijf basisprincipes, opnieuw overlopen en toetsen aan wat vandaag ter tafel ligt, vooral na de ultieme **amendering** door de huidige minister van Cultuur.

Eerste principe : een decreet voor alle podiumkunsten.

Het fameuze theaterdecreet van 1975 had alleen maar betrekking op het zogenaamde teksttheater. In de jaren tachtig maakten wij een trend mee van het pure teksttheater in de richting van verschillende andere podiumkunstuitingen. Ik geef als voorbeelden : dans met Rosas, Wim van de Keybus.

Ik wijs hier ook op het zeer grote maatschappelijke belang van de zogenaamde kunstencentra. Ik meen dat het compromis, afgesloten in de toenmalige Vlaamse regering, om over te gaan tot een opsplitsing van het decreet in vier grote hoofdstukken : ten eerste, Nederlandstalige dramatische kunst, ten tweede dans, ten derde, muziektheater, ten vierde, de kunstencentra, compromissen en

risico's inhoudt, omdat bepaalde initiatieven in de toekomst niet meer kunnen worden gesitueerd.

Initieel was ik voorstander van één globale benadering van alle podiumkunsten. Vanuit de sector en ook vanuit een zeker syndicale belangenbehartiging, heeft men gemeend dat men beschotten, compartimenten, moest invoeren. Dit is uiteindelijk gebeurd en ik vrees, gelet op de snelle evolutie op het terrein van een aantal van de podiumkunstuitingen, dat men in de toekomst moeilijkheden zal ondervinden om bepaalde zaken te situeren in de ene of de andere categorie.

Een van de recente onduidelijkheden in dit ontwerp is de plaats van de mimekunst. Vanuit deze sector werden ter zake heel wat vragen gesteld. Mijnheer de minister, u heeft publiek verklaard dat mime voor u onder het hoofdstuk dans ressorteert. Het lijkt mij wenselijk dat u hierover in deze vergadering nog enige verduidelijking zal geven, zodat eventuele veranderingen in de toekomst zouden kunnen worden vermeden. Hoe dan ook, los van deze concrete vraag, blijft het probleem bestaan van de plaatsing van bepaalde kunstinitiatieven, die niet uitgaan van een kunstencentrum of van een bestaand gezelschap. Ik vrees dat hierdoor, zonder overleg tussen de verschillende adviesorganen of zonder overleg tussen de verschillende administratieve diensten, interessante initiatieven als het ware tussen twee stoelen dreigen terecht te komen.

Een ander element in dat verband in het ontwerp van decreet is — wij hebben er in de commissie uitvoerig over gedebatteerd — het weglaten van het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, waardoor het boven elke artistieke evaluatie wordt verheven. Het Koninklijk Ballet van Vlaanderen zal dus een lange termijn-financiering moeten ontberen en zal dus het voorwerp blijven uitmaken van een nominatieve inschrijving in de begroting, zodat het afhankelijk blijft van de grillen die met de opmaak van zo'n begroting gepaard gaat.

Ik heb reeds aangekondigd in de

Dewael

commissie dat ik, om daaraan tegemoet te komen, twee amendementen zal indienen enerzijds op artikel 18 betreffende de dans en anderzijds op artikel 38 betreffende het muziektheater, waardoor het ballet opnieuw in het decreet zal worden opgenomen.

U hebt mij niet kunnen overtuigen van het feit dat het Ballet van Vlaanderen niet zou thuishoren in een globaal decreet over de podiumkunsten.

Een tweede belangrijk basisprincipe heeft betrekking op de financiering.

Ter zake is wellicht eenieder het erover eens dat wij van de jaarlijkse onzekerheid en discussie moeten afstappen over welke gezelschappen wel en welke gezelschappen niet worden opgenomen. Deze onzekerheid is zeker artistiek nefast voor de verschillende gezelschappen. Wij waren het erover eens dat wij moesten komen tot een systeem van langetermijnfinanciering, wat een toekenning inhoudt van financieringsenvelopes voor een periode van vier seizoenen.

Mijnheer de minister, collega's, het decreet van 1975 voorzag in een jaarlijkse financiering. De toekenning van de middelen werd hierdoor bijzonder onzeker en de techniciteit van de toekenningsprocedure erg complex. Wanneer bepaalde functies vervielen dan was de regering verplicht om in de loop van het artistiek seizoen corrigerende besluiten te nemen. De jaarlijkse financiering bracht heel wat administratieve rompslomp mee en werkte het ontstaan van een aantal nefaste zekerheden in de hand.

Om dit recht te trekken, werd de financiering van de organisatie van de podiumkunsten in twee delen gesplitst. Een financieringsenveloppe waarvoor aan een minimum aantal kwantitatieve voorwaarden moest worden voldaan. Hiermee werd verholpen aan het euvel van een te uitgebreid aantal kwantitatieve normen; voorheen werden het aantal produkties, het aantal voorstellingen

en – om er een karikatuur van te maken, ook het aantal stoelen in een theaterzaal – in rekening gebracht.

Voor éénnmalige initiatieven kon ook op een projectsubsidie een beroep worden gedaan.

Collega's, de discussie over de financieringsenveloppe voor de Nederlandstalige dramatische kunst had betrekking op de verdeling van deze enveloppe over de wedde-, de werkings- en de basistoelagen enerzijds en op de kwantitatieve basisvoorwaarden anderzijds.

Zoals ik dat gedurende jaren in de regering heb meegemaakt, was ook in deze kwestie de druk van de syndicale lobby binnen bepaalde politieke fracties erg groot.

Collega Van Peel, de cultuurpactwetgeving werd als schaaamlap gebruikt voor de inwilliging van een aantal syndicale eisen. Om het initiële voorstel dat een globale enveloppe en een minimum-percentages inzake weddetoelagen voorzag, te kunnen verwerpen werd dankbaar gebruik gemaakt – om niet te zeggen misbruik – van een advies van de Raad van State dat zich beriep op de cultuurpactwetgeving, waarin wordt bepaald dat deze financieringsenveloppe moet worden gesplitst in wedde-, werkings- en basistoelagen.

Mijnheer de minister, het is toch een beetje eigenaardig dat vooral de politieke fractie die onlangs een wetsvoorstel tot opheffing van de cultuurpactwet heeft ingediend, erop wees dat de cultuurpactwet een wet van openbare orde is met de bedoeling een aantal syndicale eisen hard te maken.

De techniciteit van de splitsing van de financieringsenveloppe zal opnieuw leiden tot de nefaste indeling in categorieën, die wij trachten te bestrijden. Op de hoorzitting van 30 november maakten de Vlaamse directies voor podiumkunsten in dit verband gewag van artistieke verstikking en verklaarden: De directies vragen zich af waarom voor categorie 1 en 2 wel bovengrenzen zijn vastgelegd, terwijl voor categorie 3 enkel de benedengrens werd bepaald. De

bovengrenzen kunnen mogelijk leiden tot verstikkingsverschijnselen. Vooral dat laatste moet in het nieuwe decreet worden vermeden.

Om deze reden wil onze fractie bij artikel 8 een amendement indienen, dat ertoe strekt slechts een minimaal gedeelte van de financieringsenveloppe vast te leggen voor de loonmassa. Daardoor kan voor de financiering van het teksttheater hetzelfde systeem worden toegepast als voor de financiering van dans, muziektheater en kunstencentra. Anders zal het nieuwe decreet in hetzelfde bedje ziek zijn als het vorige.

De heer L. Hancké : Welk percentage stelt u dan voor mijnheer Dewael ?

De heer P. Dewael : Wij stellen 50 procent voor.

De heer L. Hancké : Dat is naar ons gevoel te weinig.

De heer P. Dewael : Dat is natuurlijk het verschil in uitgangspunt, collega Hancké. Ik heb daar een zeker vertrouwen in. Ik heb altijd beweerd dat we aan cultuurpolitiek doen bij de bespreking van een dergelijk ontwerp, niet aan sociale politiek. Het ene kan natuurlijk wel met het andere worden verzoend. Een minimum van 50 procent sluit dus niet uit dat sommige gezelschappen een hoger percent kunnen aanhouden. Ik meen echter dat het fout is dit van hieruit op te leggen. Het is goed de artistieke vrijheid zo veel mogelijk te respecteren en vanuit een responsabilisering aan een bepaald gezelschap mee te delen over welke enveloppe zij kunnen beschikken en welk percentage zij aan lonen en loonlasten dienen te besteden. Zij kunnen meer daaraan besteden, maar wij moeten er ons verder niet mee. Al de rest geeft aanleiding tot een aantal ontsporingen. Vooral bij grote stedelijke gezelschappen, en u kent ze allemaal, hebben wij kunnen vaststellen waartoe syndicatie bij een theater kan leiden.

Collega's, ik kom dan tot het derde basisprincipe, namelijk de infrastructuur.

Mijnheer de minister, uw argumenta-

Dewael

tie om het hoofdstuk infrastructuur uit het initiële ontwerp te schrappen klinkt zwak. Wij moeten, wars van elke partijpolitiek, onder ogen zien dat er in het verleden geen regelingen bestonden voor de financiering van privé-infrastructuren omdat belangrijke en grote kunstinitiatieven door een stedelijke of provinciale overheid waren opgericht. Ik denk bijvoorbeeld aan de KNS, aan KJT-KVS, het Reizend Volkstheater, het NTG enzovoort.

De uitsplitsing en uitzwerming over verschillende gezelschappen van privaatrechtelijke aard in de loop van de jaren zestig, maar vooral in de loop van de jaren zeventig, en het ontstaan van de kunstencentra die eveneens, met uitzondering van de Singel, van privaatrechtelijke oorsprong zijn dwingen ons tot een heroriëntering. Er zijn hiervoor een aantal duidelijke redenen.

Er is ten eerste de veiligheid. Wij hebben het daarover in de commissie gehad. Er zijn toch minimale veiligheidsnormen die moeten worden gerespecteerd. Ik beweer dat men, als de subsidiëring van de privaatrechtelijke initiatieven onmogelijk wordt gemaakt, met de veiligheid een loopje zal nemen in de loop van de komende jaren.

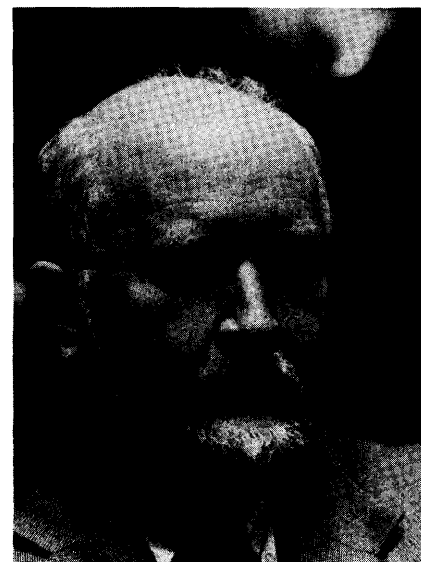
Ten tweede is er de heroriëntering van het podiumkunstenlandschap waardoor stedelijke en provinciale overheden niet meer in dezelfde mate moeten bouwen of verbouwen. Wij moeten hier ook wijzen op het in werking treden van het investeringsfonds. Hierdoor wordt het hoe langer hoe minder evident dat steden of provincies zich nog zware inspanningen zullen getroosten op het vlak van de culturele infrastructuur. Er is dus enerzijds het investeringsfonds — ik zie dat u bevestigend knikt, mijnheer de minister maar anderzijds is er een feitelijke evolutie waardoor belangrijke podiumkunstuitingen hun oorsprong gevonden hebben, en ik juich dat toe, in het privaatrechtelijke circuit. Als de overheid op het vlak van de infrastructuur geen helpende hand toesteeft, denk ik dat er in de

toekomst chaotische situaties zullen ontstaan.

U beweert dat de Vlaamse regering geen middelen heeft om hieraan tegemoet te komen. Zij zou, hoewel de middelen schaars zijn, toch een aantal keuzen kunnen maken. Ik heb even uitgerekend dat er op dit ogenblik in de begroting een bedrag van 240 miljoen frank is ingeschreven in de vorm van vastleggingskredieten, voor investeringen in de kunstensector. Ik spreek dus over investeringen uitgaande van de Vlaamse Gemeenschap, eigen investeringen dus. Niets belet in de toekomst herschikkingen door te voeren. Ik stel ook vast, en ik roep ze nogmaals tot getuige, dat ook de Vlaamse directies voor podiumkunsten een gelijksoortige stelling hebben verdedigd. Zij hebben tijdens de hoorzitting de schrapping van hoofdstuk 8 betreurd. Zelfs al beschikt u op dit ogenblik niet over een budget om deze bepalingen uit te voeren, dan geeft het u toch een decretale basis voor investeringsdossiers in de toekomst.

Nu schraapt u het. Nu hebt u geen enkele decretale basis meer. Wat belet u om een decreet uit te vaardigen en budgettair misschien andere tijden af te wachten om die decretale basis inhoud te geven. Hoe dan ook, om al deze redenen zal de VLD-fractie een amendement indienen om de subsidiëring van privaatrechtelijke infrastructuur decretaal mogelijk te maken.

Ik kom nu tot mijn laatste beschouwing — misschien wel de meest gevoelige op hef. vlak van de belangenbehartiging of lobbying — over de samenstelling van de adviesraden. Ik denk dat er een cruciale rol voor de adviesorganen is weggelegd, maar dat kost wat kost situaties waarbij men tegelijkertijd rechter en partij is, moeten worden vermeden. De grootste kritiek op het functioneren van de RAT was dat die voornamelijk bevolkt werd door mensen uit de sector die acteur, directeur of beheerder waren van een gezelschap. Zoals men in het Frans zo mooi zegt : On n'est jamais mieux servi que par soi-même, wat erop neerkomt dat iemand in ruil voor een tegenprestatie bereid is

Agalev-senator L. Dierickx pleitte bij de algemene bespreking van het podiumdecreet voor een degelijk uitgewerkt sociaal statuut van de kunstenaar

te bemiddelen voor wat anders. Dit soort van geïnstitutionaliseerde belangenbehartiging wens ik hoe dan ook in de toekomst uit te sluiten. Het argument dat er dan geen deskundigheid meer is, gaat volgens mij niet op, alsof men iemand nodig heeft die verbonden is aan het theater om tot deskundigheid te komen in een raad voor advies. In de vorige Vlaamse regering was er een consensus om die belangenbehartiging onmogelijk te maken : personen met beheersmandaten of die een bezoldigde functie uitoefenden, mochten niet in de adviesraden zetelen. Om een of andere duistere reden heeft de Vlaamse regering een amendement ingediend om opnieuw die belangenbehartiging in te voeren.

Wij zijn gekant tegen die belangenbehartiging en hebben dan ook een amendement ingediend om die belangenbehartiging onmogelijk te maken.

Eén principe is ongeschonden uit de strijd gekomen : aan de betrokkenheid van de scheppende kunstenaar werd niets gewijzigd. Ik verheug mij

Dewael

over het opdrachtingsysteem waardoor aan de opbouw van een nieuwe Vlaamse dramaturgie belang wordt besteed.

Tot slot vraag ik nog aandacht voor twee programmatorische en tegelijk ook principiële problemen. Artikel 2, 13, bepaalt dat voor dans, muziektheater en kunstcentra het decreet in werking zal treden op 1 januari 1993. In de praktijk zal dat een aantal problemen geven. Het decreet kan niet zoals aanvankelijk gepland voor 1 januari 1993 worden goedgekeurd. Ik meen dat de regering hiervoor verantwoordelijk is. Zij heeft immers te lang gewacht om haar amendementen in de commissie in te dienen. Door het feit dat de regering het ontwerpdecreet pas op 20 oktober jongstleden zelf heeft goedgekeurd, werd het zeer moeilijk om het ontwerp nog vóór 1 januari 1993 goedgekeurd te krijgen. Het artistiek seizoen loopt van 1 juli tot 30 juni, ook voor muziektheater, dans en kunstcentra. Voor de uitvoering van dit ontwerp zullen de adviesraden nog moeten worden geconsulteerd, zullen nog uitvoeringsbesluiten moeten worden goedgekeurd, allemaal zaken die tijd vragen. De minister heeft ook nog beleidsnota's opgevraagd aan de gezelschappen die tegen 15 februari 1993 moeten binnenkomen. Voor 1 april 1993 zal dus moeilijk een beslissing kunnen worden genomen. Mijnheer de minister, zou het dan niet veel opportuener zijn ook hier het seizoen te laten ingaan op 1 juli, zoals dat ook het geval is voor het teksttheater. Het amendement van mijn fractie strekt er dan ook toe voor dans, muziektheater en kunstcentra het seizoen te laten lopen van 1 juli tot 30 juni van het daaropvolgende jaar, met het gevolg dat aan de huidige erkenningen 50 procent van de ingeschreven middelen wordt toegekend.

Mijn tweede vraag is van meer technische en budgettaire aard maar ze is toch belangrijk.

Mijnheer de minister, in de begroting 1993 hebt u kredieten ingeschreven voor de financieringsenveloppe. 601

miljoen frank is ingeschreven voor vastleggingskredieten.

Als u kredieten voor vier seizoenen wil vastleggen, dan moeten die kredieten ingeschreven worden als een vastleggingskrediet voor vier seizoenen. Mijn vraag is hoe u dit zal realiseren. Zal dit gebeuren naar aanleiding van de begrotingscontrole? Of ziet u een andere oplossing om de belofte van vastlegging voor vier seizoenen na te komen?

Het meest logische lijkt me te zijn dat u hiervoor vastleggingskredieten inschrijft, maar dat heeft u niet gedaan. U kon dat overigens niet in de begroting 1993. Ik herhaal dus mijn vraag of dit zal gebeuren naar aanleiding van de begrotingscontrole.

Essentieel op langere termijn is of het inwerkingtreden van dit ontwerp zal kaderen in een financiële beleidsvisie. Er is in de planning over vier seizoenen – of kalenderjaren als men ze zo wil noemen – een groei-mechanisme ingebouwd om de geplande meerkost van het podiumkunstendecreet te kunnen realiseren. Deze geplande meerkost is berekend op ongeveer 300 miljoen frank.

Zal u dit kunnen realiseren? Hebt u garanties van de Vlaamse regering dat u, om dit decreet op kruissnelheid te brengen, zal beschikken over die berekende meerkost? Kan u ons hierover enige duidelijkheid geven? In de sector Cultuur werden namelijk al veel te veel decreten goedgekeurd die bepaalde budgettaire verwachtingen creëerden, maar die achteraf lege dozen bleken te zijn.

Samengevat en als conclusie durf ik te stellen dat er behoudens een aantal technische problemen die ik in fine heb aangegeven ook principiële amendementen zijn ingediend door mijn fractie. Ingeval daarop wordt ingegaan, zal mijn fractie dit ontwerp goedkeuren. Ik vrees echter dat hier toe de politieke wil niet bestaat en dus zal mijn fractie zich in het andere geval, net zoals in de commissie, onthouden.

Ik erken dat er voor de sector een aantal positieve elementen zijn vervat in het decreet die echter in laatste

instantie gedeeltelijk werden geschrapt of alleszins werden geminimaliseerd. Van het stemgedrag over de amendementen van mijn fractie zal het uiteindelijke stemgedrag van mijn fractie afhangen. **(Applaus bij de VLD)**

De voorzitter : Mevrouw Creyf heeft het woord.

Mevrouw S. Creyf (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, de heer De Clerk heeft namens onze fractie een algemene evaluatie gemaakt van het ontwerpdecreet op de podiumkunsten.

Als u het mij toestaat, zal ik dit ontwerpdecreet beschouwen vanuit zijn toepasbaarheid in Brussel. De decreten van de Vlaamse Gemeenschap gelden immers evenzeer voor de Vlaamse gemeenschap in Brussel.

Brussel is een geval apart. Dat weet u beter dan wie ook, mijnheer de minister. De leden hebben dit al vaker moeten aanhoren, al is het met gemengde gevoelens.

In de globale politieke en culturele context is de positie van het Nederlands in Brussel versterkt. Het respect voor de Nederlandse cultuur is vergroot. Dit is mede te danken aan de dynamiek van het Brusselse artistieke bedrijf.

Wil men dit niveau en de uitstraling ervan versterken, dan moet men met een aantal elementen rekening houden.

De positie van Brussel als hoofdstad van België, Vlaanderen en Europa en als Hoofdstedelijk Gewest heeft niet vanzelfsprekend een positieve invloed op het culturele leven. Deze veelzijdige positie creëert wel mogelijkheden voor een eigen artistieke activiteit, maar ze zorgt ook voor problemen.

Zo is er de niet altijd duidelijke bevoegdheidsverdeling tussen de verschillende overheden. In Brussel zijn op het niveau van de podiumkunsten verschillende overheden op hetzelfde terrein werkzaam : de nationale staat, de gemeenschap, het gewest, de provincie, de Vlaamse Gemeen-

Creyf

schapscommissie, de stad en de gemeenten.

In het memorandum Een visie op Brussel, theaterstad, wordt vermeld dat de theatersector erg onder deze bestuurlijke situatie lijdt. Er wordt gepleit voor een duidelijk en efficiënt overleg en voor het afstemmen van bevoegdheden en verantwoordelijkheden tussen de verschillende overheden in een voor de praktijk werkbare zin. Dit betekent een bestuurlijke situatie waar de diverse overheden elkaar aanvullen en een dynamisch en flexibel artistiek beleid in Brussel mogelijk maken. Mijnheer de minister, wellicht kan dit decreet hiervoor een start betekenen en bent u goed geplaatst om overleg te bevorderen.

De infrastructuur voor de podiumkunsten in Brussel is een ander zeer gevoelig punt. De infrastructuur is echter buiten dit decreet gehouden, ik zal hierover dan ook niet verder uitweiden. Mijnheer de minister, bovendien hebt u via de begrotingen 1992 en 1993 aan de podiumkunsteninfrastructuur in de hoofdstad belangrijke impulsen gegeven.

Deze algemene beschouwingen hadden betrekking op het geheel van de podiumkunsten in Brussel. Wordt er in het decreet nog iets specifiek over Brussel vermeld? In artikel 8 worden voor de subsidiëring van teksttheater te Brussel geen uitzonderingsvoorwaarden bepaald. In artikel 10 wordt een uitzondering gemaakt voor de KVS en haar relatie met de stad Brussel. Toch is een rijker geschaakt theaterleven met podia, ook kleinere, met een groter aantal gezelschappen en met meer voorstellingen voor het potentiële theaterpubliek te Brussel noodzakelijk.

Reeds in adviezen van de Nederlandse Cultuurcommissie en recent nog in het eerder geciteerde memorandum Een visie op Brussel theaterstad, werd erop gewezen dat theater maken te Brussel andere kostenfactoren heeft dan elders in Vlaanderen namelijk duurdere infrastructuur voor repetities en voorstellingen, moeilijkere publiekswerving en een grotere

concurrentiedruk, onder meer van het Franstalig theater. Dit is weliswaar een probleem voor elke grote stad, maar nog meer voor Brussel.

Mijnheer de minister, met betrekking tot de KVS rijzen er vragen inzake de garanties dat de stad en de provincie hun aandeel in de subsidiëring zullen storten. De provincie Brabant heeft reeds sinds 1977 de door het theaterdecreet verplichte bijkomende toelage aan de KVS niet of beperkt toegekend. Daarom wil ik u volgende vragen stellen: welke provinciale verplichtingen kunnen bij de in het decreet voorgestelde overeenkomst worden vastgelegd? Zijn er geen ontsnappingsroutes? Wie zal deze verplichtingen dragen na de uitvoering van het Sint-Michielsakkoord? Zal de Vlaamse Gemeenschap zelf verantwoordelijk zijn of zal de Vlaamse Gemeenschapscommissie een nieuwe partner kunnen zijn?

Wat de rol van de stad Brussel betreft, zij blijft een essentiële partner in de configuratie vermeld in artikel 10. Ook hier bestaat de vrees voor ontsnappingsroutes, bijvoorbeeld bij besparingsplannen van de stad.

In de artikelen over de adviesraden lag een kans om een stap te doen naar Brussel. Is het niet wenselijk dat er in de vier adviesraden voor podiumkunsten telkens minstens één lid, zo mogelijk voorgedragen door het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, een specifieke band met Brussel zou hebben.

Als wisseloplossing is het misschien gunstig dat bij de concrete uitvoering van het decreet de adviesraden door de Vlaamse Gemeenschapscommissie regelmatig over de situatie van de podiumkunsten in Brussel worden ingelicht.

Wat zal het decreet als gevolg hebben voor de podiumsectoren in Brussel? Als organisator voor Nederlandstalige dramatische kunst zullen de KVS en hoogstwaarschijnlijk ook de Need-company erkend en gesubsidieerd worden door het decreet. Daarnaast werken nog een aantal andere gezelschappen in Brussel die het tot hertoe nog niet tot een erken-

ning in het kader van het theaterdecreet hebben gebracht. Wat zal hun toekomst zijn? Belangrijk is toch wel dat het in dit decreet niet mogelijk is om een eerste productie van een gezelschap te steunen. De Vlaamse Gemeenschapscommissie geeft die mogelijkheid wel via de verordening houdende de subsidiëring van artistiek vernieuwend werk. Deze complementariteit moet worden gebruikt om kwalitatieve nieuwe artistieke initiatieven en jong talent kansen te geven. Te veel talentrijke kunstenaars krijgen te laat erkenning.

Als organisatie voor de dans zullen Rosas zeker en wellicht Ultima Vez onder leiding van Wim Vandekeybus erkend en gesubsidieerd worden. Wat zijn uw plannen, mijnheer de minister, in verband met Rosas? Rosas is een dansgezelschap op wereldniveau. Het Ballet van Vlaanderen valt buiten het decreet en krijgt aanzienlijke middelen. Rosas moet gesubsidieerd worden door het eerder krappe budget voor de hele danssector in Vlaanderen.

Het Kaaitheter zal in het decreet worden erkend en worden gesubsidieerd als kunstencentrum. Het Brussels Operettetheater zal mogelijk worden gesubsidieerd als organisatie voor muziektheater. De andere Brusselse podia, de Beursschouwburg, de Ancienne Belgique, de Bronx en de v.z.w. Paleis zijn zoals nu reeds het geval is, buiten het decreet gehouden. Zij krijgen toelagen via een aparte allocatie in de begroting. Voor de Beursschouwburg en de Ancienne Belgique is dat een voordelige situatie tenminste zolang de bevoegde minister iemand is met interesse voor de Brusselse podia. Voor de Bronx en de v.z.w. Paleis zou een erkenning en een subsidiëring via het decreet een grotere zekerheid betekenen en een uitbreiding van de subsidie. Jaar na jaar moeten wachten op een beslissing van de overheid bemoeilijkt het planmatig opzetten en maakt een toekomstgerichte programmatie onmogelijk.

Tenslotte, mijnheer de minister, nog een algemene aanbeveling. Een tijd geleden werd alarm geslagen over het theaterleven in Brussel. Het Neder-

Creyf

landstalige produktieaanbod op het vlak van de podiumkunsten in Brussel is in vergelijking met andere steden te gering. Er is een onvoldoende aantal voorstellingen voor het potentiële publiek. Het nieuwe decreet kan voor de Brusselse situatie een stimulans ten goede zijn, als bij de toekenning van de subsidie, naast, met de evidente kwaliteitsnorm en de dynamiek, ook rekening wordt gehouden met de specifieke kostenfactoren in grote steden, inzonderheid in een cultuurconcurrentiële positie, zoals deze in Brussel. (**Applaus**)

De voorzitter : De heer Dierickx heeft het woord.

De heer L. Dierickx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, voorafgaandelijk wil ik een kleine opmerking maken over de definities die wij terugvinden in artikel 2. Ik vind die definities wel interessant en ik denk dat ze in de toekomst aanleiding zullen zijn tot het maken van grappen.

Wat de definitie van een Nederlandstalig choreograaf, librettist en componist betreft, zou u, mijnheer de minister, ons misschien eens nader kunnen toelichten hoe men is gekomen is tot deze definities, waarin onder andere wordt bepaald dat librettisten libretto's mogen schrijven in om het even welke taal, op voorwaarde dat ze hier vijf jaar woonachtig zijn geweest. Is dat allemaal het gevolg van de Europese richtlijn, en hoe ziet u deze definitie in de algemene context ?

Wat het podiumdecreet zelf betreft, het wordt door ons positief beoordeeld dat de subsidiëringsevenloppe voor vier jaar behouden blijft. Dit geeft de gezelschappen zekerheid over hun inkomsten gedurende de gehele periode en dit is dus te beschouwen als een vooruitgang.

In hoeverre de subsidie jaarlijks aan het indexcijfer van de consumptieprijzen wordt aangepast, is ons niet zeer duidelijk.

Artikel 9, paragraaf 2 zegt immers, ik citeer : additionele subsidies kun-

nen worden toegekend voor de financiering van de bijkomende uitgaven, voortvloeiend uit de stijging van de index der consumptieprijzen of ten gevolge van de uitvoering van de CAO, einde citaat, die uiteraard nu nog niet is gesloten. De uitdrukking kunnen worden toegekend vergt toch wel enige toelichting.

De Vlaamse directies voor podiumkunsten en de vakbonden maken zich grote zorgen over het bedrag dat door de regering zal worden toegekend voor één maand arbeidsprestatie. Niet alleen zal dit een wezenlijke invloed hebben op de omvang van de loonsubsidie ; het zal ook bepalend zijn voor de werking van het gezelschap. In de praktijk wordt namelijk geen gemiddeld loon betaald, maar wel een loon op basis van een barema en van anciënniteit. Indien de norm te laag ligt, wordt het quasi onmogelijk om oudere acteurs aan te trekken. Zij slorpen inderdaad zoveel van de loonsubsidie op, dat de resterende maanden moeten worden ingevuld door jonge acteurs die volgens de laagste schaal worden betaald. Het is duidelijk dat dit alleen maar voor grote onevenwichten kan zorgen. De maandelijksse loonlast van 111.518 frank is duidelijk te laag ingeschat en komt in feite overeen met de totale loonlast van een beginner op het niveau van een derde-planrol. Werd deze berekening gemaakt door een gemiddelde te berekenen van de loonlast van alle gezelschappen, de D-gezelschappen inbegrepen ? Volgens de berekening van de vakbonden bedraagt de gemiddelde loonlast per maand ongeveer 160.000 frank.

Tot op heden werden de weddeschalen per speelseizoen vastgelegd in besluiten van de Vlaamse regering, en dit voor de laatste maal bij besluit van 3 juli 1991. Nu moet dit gebeuren in het kader van een CAO. Mijnheer de minister, hoe zal dit mogelijk zijn op deze financiële basis ? Er moet worden gehoopt dat de regering in haar uitvoeringsbesluiten de idee van de gemiddelde loonlast zal vervangen door die van een loonschaal.

Zal dit alles niet tot gevolg hebben dat de directies minder of helemaal niet meer zullen geneigd zijn jaarcon-

tracten of contracten van beperkte duur te sluiten. Meer en meer zal er druk ontstaan om te werken op factuur, wat wettelijk verboden is door het koninklijk besluit van 1969, dat zegt dat de uitvoerende kunstenaar onderworpen is aan de RSZ van de werknemers.

Mijnheer de minister, wij zijn hier wel ver verwijderd van een voorstel, waarvan u kennis had, en dat bepaalde dat in grote gezelschappen 75 procent van de acteurs en in kleinere 50 procent een contract van onbeperkte duur moest hebben.

In dit verband wil ik even verwijzen naar de nauwelijks bruikbare definities van de begrippen lonen (artikel 2 paragraaf 17) en beroepskracht (artikel 2 paragraaf 21) in het ontwerp van decreet. Mijnheer de minister, wat betekent het begrip contractueel gehonoreerde personeelsleden ? Ontvangen deze mensen een wedde ? Krijgen ze een aannemingscontract ? Worden ze betaald per factuur ? Welk soort contract krijgen ze ? En wat is een beroepskracht ? Volgens paragraaf 21 zijn dat ook personen die door aanleg en/of talent als beroepskracht worden beschouwd. Bestaat er een definitie vager dan deze ?

Ten tijde van minister Poma werd er nog een beroepskaart afgeleverd door een erkenningscommissie. Het bezit van deze kaart vergemakkelijkte de discussies met de RVA in geval van werkloosheid : door deze kaart kon iemand aantonen als artiest erkend te zijn wat hem toeliet om, in vergelijking met andere werknemers, gedurende kortere perioden werkzaam te zijn om recht te hebben op werkloosheidsuitkeringen.

In verband met het aanzien en het maatschappelijk statuut van de uitvoerende kunstenaar wil ik twee uitersten aangeven.

Volgens Adam Smith was de vertolker, de uitvoerende kunstenaar in economisch opzicht even onbelangrijk als een dienstbode.

Zij die volgens Smith geen enkele waarde voortbrengen (unproductive of any value) zijn niet alleen de huis-

Dierickx

bedienden, maar ook de personen die de meest eerbiedwaardige functies bekleden : de vorst, de hoge ambtenaren, de magistraten, de legerofficiëren. Ze worden onderhouden door een gedeelte van het jaarlijkse produkt (the annual produce) van de arbeid van de anderen (the industry of the others) die wel bijdragen tot de jaarlijkse rijkdom van de natie. Tot de groep van de **onproductieven** behoren ook de geestelijken, de advocaten, de geneesheren, de letterkundigen, de toneelspelers, de clowns, de musici, de operazangers en de operadansers. Ze produceren niets dat blijft. Hun werk vergaat op het ogenblik dat het wordt gepresteerd : the players, the musicians, the opera singers. . . the work of all of them perishes in the very instant of its production.

Deze stelling van Adam Smith moeten wij ten sterkste bestrijden. Uitvoerende kunstenaars dragen wel degelijk bij tot het scheppen van welvaart en dus ook tot geldcreatie. Hier benaderen wij eerder de stellingen van John Stuart Mill. De kunstenaars dragen wellicht meer bij tot de schepping van rijkdom en welvaart dan zij die geloven dat het er vooral op aankomt ons landsgedeelte nog verder te industrialiseren en te betonnen. Overigens, wat kost de creatie of het behoud van een arbeidsplaats in de artistieke sector ? En wat kost dit in de industriële sector ?

Ik heb een paar jaar geleden vernomen dat de creatie van een arbeidsplaats in Antwerpen op de linkeroever tenminste 20 miljoen frank kost en normaal zelfs rond de 100 miljoen frank, gelet op de geringe arbeidsintensiviteit van de bedrijven.

Een geheel tegengestelde houding tegenover de vertolkende kunstenaar vinden we in landen als Oostenrijk, waar de toneelacteur, der Schauspieler, al sinds lange tijd een hoog aanzien geniet. Het aanzien van de vertolkende kunstenaars in Oost-Europa is heel wat hoger dan het aanzien dat zij in ons land genieten. In Oostenrijk werd het hoge aanzien van de toneelacteur geconcretiseerd in een

interessant juridisch-sociaal statuut, vastgelegd in een wet en niet in een CAO. In deze wet, das Schauspielergesetz, wordt de acteur zeer vroeg een ernstig sociaal statuut aangeboden met onder andere het recht op vakantie, meer dan voor andere beroepen, en met het recht op werk, het Recht auf Beschäftigung, dat ook wij misschien zouden kunnen invoeren. Deze wet geeft de acteur het recht op interessante en aangepaste opdrachten. Met deze regel wil men verhinderen dat acteurs en musici door gezelschappen worden aangeworven zonder dat ze vervolgens opdrachten krijgen. Deze Oostenrijkse wet zegt dat als toneeldirecties de acteur niet de kans geven in zijn vak aan bod te komen, hij het contract voortijdig kan verbreken en zelfs een schadevergoeding kan eisen. Het meest opmerkelijke aspect van deze wet is echter niet zozeer wat er te lezen staat in haar 59 artikelen, maar wel het feit dat ze dateert van 1922. Als wij morgen een wet maken op het statuut van de toneelacteur, zijn we in Vlaanderen maar eventjes 70 jaar te laat.

Vanuit een groene economische visie geloof ik dat wij de rijkdom van individuen en naties moeten gaan zien in andere termen dan die van de achttiende eeuw, waar het produceren om te produceren nog zinvol was. We moeten een verfijnde visie ontwikkelen op de welvaart. Naar mijn mening zijn kunst en cultuur dan ook geen wagon die men aan de trein van de economie koppelt als die goed rolt. Vooral in crisissituaties zijn kunst en cultuur zeer belangrijk, omdat ze kunnen zorgen voor het scheppen van ware welvaart en voor het scheppen van geld, expressie van de welvaart.

De voorzitter : De heer Hancké heeft het woord.

De heer L. Hancké (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het voorliggende decreet werd al lang verwacht ter vervanging en aanvulling van het decreet van 13 juni 1975. Het werd immers tien jaar geleden al duidelijk dat er in het Vlaamse podiumlandschap grote veranderingen waren opgetre-

den die zich ook vandaag voortzetten. Vorige sprekers hebben hier reeds voldoende op gewezen en ik zal er dan ook niet dieper op ingaan.

Het decreet van 1975 had echter een aantal kritieken losgeweekt, waarvan ik enkele in vogelvlucht in herinnering wil brengen. Er was bijvoorbeeld het feit dat het alleen teksttheater betrof en niet de andere podiumkunsten. Ook de jaarlijkse toekenning van subsidies lokte kritiek uit, waar iedereen immers pleitte voor meerjaarlijkse subsidiëring. Verder waren in het decreet op het teksttheater vier categorieën, voorzien met nogal wat kwantitatieve voorwaarden. Vervolgens was er de kwalitatieve beoordeling, waarin niet of amper voorzien was, tenzij via de Raad van Advies. Die was dan op zijn beurt weer het voorwerp van nogal wat – terecht – kritiek. De heer Dewael gebruikte een Frans gezegde om dit te illustreren : On n'est jamais mieux servi que par soi-même. Ik voeg daar een Duits gezegde aan toe, dat nog wat sappiger is : wie het kruis in de hand heeft, zegent zichzelf het eerst. Dat is volgens mij in die Raad van Advies helaas wel gebeurd.

De heer H. Coveliers : Is dat de Nederlandse vertaling van : Wat we zelf doen, doen we beter ?

De heer L. Hancké : Ja, maar ik vind dat het Duits aanzienlijk beter klinkt.

Mijnheer de minister, de kritieken op de werking van de Raad van Advies zijn herhaaldelijk aan het licht gebracht in dit halfroond. Ik heb dat in het verleden ook enkele keren gedaan. Het zou interessant zijn geweest om vanuit het beleid te hebben nagegaan op welke manier de rechtstreekse vertegenwoordiging van de betrokkenen een rol heeft gespeeld in de verdeling van de subsidies. Hoe dan ook, die kritieken waren er en hebben nu geleid tot de aanpassing van het decreet. Nu betreft het een podiumdecreet met meerjaarlijkse subsidiëring, waarbij de kwantitatieve voorwaarden zijn beperkt en een kwalitatieve beoordeling werd ingevoerd. Tevens werd voorzien in een nieuwe samenstelling van de Raden van Advies.

De grootste kritiek — wij hebben het

Hancké

dan nog altijd over het theaterdecreet uit 1975 — betref het tot stand komen van de categorieën met de daaraan verbonden kwantitatieve voorwaarden : dit bemoeilijkt in hoge mate de doorstroming van de ene categorie naar de andere. Destijds heb ik mij mee ingespannen om de Internationale Nieuwe Scène (INS) die lange jaren in de D-categorie was opgenomen, over te hevelen naar een andere categorie. Dit bood hen tal van voordelen. Het heeft jaren geduurd eer dit mogelijk werd. Inmiddels hebben de aan de INS verbonden acteurs bijzonder moeilijke jaren gekend, ook persoonlijk. Zij hebben zelf zeer veel financiële offers moeten brengen. Als u weet dat een aantal KNS-acteurs die behoorden tot de stichters van de INS jarenlang vrede namen met een vergoeding van twintigduizend frank, dan kan u het offer uitrekenen dat ieder van hen bracht.

Ik heb een aantal kritieken op wat voorligt. Het is goed dat wij uit alle kritieken op het decreet van 1975 de les hebben getrokken dat wij een soepelere, een minder rigide, een minder strakke, een minder stringente, zo u wil een meer flexibele regeling moesten vinden, waarbij de mobiliteit en doorstroming in de sector veel gemakkelijker zouden worden gemaakt. Ik denk dat dit ongetwijfeld een van de grote verdiensten van dit decreet is. Ik zou ongaarne terugkeren naar een aantal uitgangspunten van het decreet van 1975. Wel heb ik een aantal opmerkingen.

Eerst is er de loonsubsidiëring. Collega Dierickx wees er reeds op dat de berekening van het gemiddelde maandloon aan de te lage kant is. Ik weet niet of honderdzestigduizend frank het precieze bedrag is dat in rekening zou moeten worden gebracht. Mij werd gezegd dat het honderdveertigduizend frank is.

De fout is dat alle gezelschappen werden berekend om aan dat gemiddelde te komen, terwijl precies het voorbeeld van de Internationale Nieuwe Scène in de D-categorie bewijst hoezeer de gezelschappen van de D-categorie dat gemiddelde naar

beneden halen. De bedoeling is nu geen D-categorie meer te hebben. Het is dus niet meer redelijk om de lonen van de drie eerste categorieën te brengen op een niveau, verlaagd door de invloed van de verdwenen D-categorie.

In dit verband kan ik het standpunt van mijn partij inzake de loonsubsidiëring vertolken. Ik heb de heer Dewael gezegd dat 50 percent gegarandeerd loon voor ons te weinig is. Een eerste criteria dat wij voor ogen hebben is de mobiliteit in die sector. Dit wil zeggen dat acteurs gemakkelijk van het ene gezelschap naar het andere kunnen overgaan, dat zij carrière kunnen maken, dat zij naar het gezelschap dat hen het best ligt kunnen groeien. In de aanvankelijke structuur van het theaterdecreet was het zo dat een acteur, verbonden aan de KNS, een aantal offers moest brengen, wilde hij naar een ander gezelschap overgaan. Dat is geleidelijk aan verbeterd omdat wat de loonsubsidiëring betreft, de A, B en C-gezelschappen ongeveer op een gelijk niveau zijn gekomen. Dat moet te allen prijze behouden blijven. Wij wensen dat die mobiliteit wordt gegarandeerd door een vast sociaal statuut, zodat mensen hun barema's kunnen meenemen wanneer zij van het ene naar het andere gezelschap overgaan. Barema's kunnen dus geen beletsel vormen voor de mobiliteit in de sector.

De free-lance moet voorbehouden kunnen blijven — ook omwille van een hogere honorering — aan de beste toneelspelers. U moet wel een systeem vermijden — de heer Dierickx heeft er terecht op gewezen — waarin de onzekerheid van inkomsten voor de acteur vooral afgewenteld wordt op de personen die geen grote naam in het beroep hebben. U weet ook dat deze uitspraak van het publiek wisselvallig is en van de ene dag op de andere kan veranderen. Mensen die in dat beroep zitten hebben recht op een behoorlijk sociaal statuut en een redelijke werkzekerheid. Dat is ons uitgangspunt. Daarom wensen wij ook dat een vast percentage van de totale subsidiëring gegarandeerd naar lonen gaat. Het feit dat men in

het verleden altijd een koppeling heeft gevraagd aan de barema's van het Dramatisch Gezelschap van de BRTN, was al een bewijs van de onzekerheid die in de sector leefde, want men probeerde zich te hechten aan een loonstructuur van een openbaar bestuur dat grotere werkzekerheid en grotere bestaanszekerheid bood. Vandaag wordt in die sector over een CAO onderhandeld, vast te stellen in een paritair comité van het spektakel. Wij zeggen ook niet langer dat de lonen noodzakelijk gebonden moeten zijn aan de baremastructuur van het Dramatisch Gezelschap van de BRTN. Het lijkt mij wel wenselijk dat de barema's mekaar zouden benaderen. Het lijkt mij vooral wenselijk dat mensen, wanneer zij in deze sector worden tewerkgesteld, in welk gezelschap dan ook, kunnen beschikken over een gegarandeerd inkomen dat paritair wordt vastgelegd en dat voor alle gezelschappen ongeveer hetzelfde is. Dat sluit niet uit — dat past in de flexibiliteit — dat een stuk bij komende vergoeding kan worden gegeven op bijvoorbeeld de 15 percent basistoelage. Onze zorg gaat en zal in de toekomst blijven gaan naar het sociaal statuut van de uitvoerende en de scheppende kunstenaar.

Mijn tweede opmerking betreft de kwantitatieve voorwaarden. Er zijn er twee, namelijk het aantal voorstellingen — en dus niet meer het aantal producties, wat onze volledige instemming wegdraagt — en de 12,5 percent eigen inkomsten. Over dat laatste punt stelde ik tijdens de commissievergadering een aantal vragen. Ik heb begrepen dat die 12,5 percent het gemiddelde is dat over de vier jaar samen moet worden behaald. Hieraan is volgens mij een misschien wat pervers aspect verbonden. Voor sommige gezelschappen kan dit immers scherp op de snede liggen. Vermits men bij artistieke prestaties ook pleit voor het recht op mislukking moet men dat risico ook kunnen accepteren in de weerslag op de eigen inkomsten. Sommige directies nemen terecht een risico met de productie van een bepaalde opvoering. In de artistieke wereld mag immers niet altijd veilig worden gespeeld, want dat is niet goed voor de artistieke kwali-

Hancké

teit en voor de vernieuwing in de samenleving. Men moet dan ook aanvaarden dat het nemen van een risico hetzij wordt beloond, hetzij wordt bestraft. Bij de beoordeling ter zake zal hiermee rekening moeten worden gehouden.

Een derde opmerking heeft betrekking op het decreet en de bedragen die niet in de begroting werden opgenomen. De begroting 1993 werd opgesteld op een ogenblik dat het decreet weliswaar nog niet van toepassing was, maar dat wel kon worden vermoed dat het zou worden goedgekeurd, wat volgens mij trouwens morgen zal gebeuren.

Het is duidelijk dat de toepassing van het decreet budgettaire moeilijkheden zal veroorzaken. Wat de theaters betreft werden de D-categorieën afgeschaft. Deze worden vervangen door de reeks experimenten waarvoor een bedrag van 15 miljoen frank werd uitgetrokken. Naar verluidt zijn hiervoor reeds 63 aanvragen. Dat betekent dat voor een aantal beginnende initiatieven de steun van de overheid werkelijk minimaal zal worden en dat een aantal gegadigden zullen moeten worden afgewezen. Voor de toekomst lijkt zulks mij niet houdbaar. Om tegemoet te komen aan de gezelschappen die hun overlevingskansen willen vergroten, zullen de middelen ongetwijfeld aanzienlijk moeten worden verhoogd. Ik ben van mening dat de 60 miljoen frank die in het vooruitzicht werden gesteld als jaarlijkse groei van de begroting gedurende vijf jaar, nog net op de valreep voldoende zullen zijn. Er zal moeten worden berekend hoe de zaken in de toekomst zullen evolueren. Zo stel ik vast dat de middelen voor de kunstencentra worden verhoogd tot 100 miljoen frank terwijl deze voor dans en muziektheater respectievelijk op 43 miljoen frank en 9 miljoen frank worden vastgelegd. Men mag niet vergeten dat de kunstencentra, in 1989 slechts 19 miljoen frank kredieten beschikten, in 1993 reeds stijgen tot 100 miljoen frank, weliswaar met behoud van de historische verschillen. De verschillen in absolute cijfers — dus niet relatief — tussen

de kunstencentra nemen dus aanzienlijk toe. Zo stijgen de middelen van het Kaaitheater tot 31 miljoen frank, voor de Vooruit wordt 19 miljoen frank gepland en voor de overige theaters gaat men van 3,5 naar 7 miljoen frank. In absolute cijfers worden de verschillen dus groter. Is het eigenlijk wel redelijk die verschillen zo hoog te laten oplopen? Wat is het nut van de raad van advies in die sector, als de minister nu reeds de bedragen aankondigde?

Hetzelfde geldt voor onze twee grote dansensembles die van het globaal budget ten belope van 43 miljoen frank samen 30 of 31 miljoen frank in de wacht slepen, terwijl een tiental andere dansensembles het dan maar moeten stellen met de resterende 10 miljoen frank.

Ik denk dat ook daar bijgevolg naar een herverdeling moet worden gestreefd. Bovendien zou ik u willen voorstellen om het standpunt van de Raad van Advies af te wachten. Dit geldt trouwens ook voor de muziektheaters waar er op dit ogenblik drie zijn gesubsidieerd en er minstens vier werkzaam zijn. Volgens mij is het voor de kunstencentra en het dansen muziektheater toch wel gewenst dat u heel snel een evaluatie maakt van wat er op het terrein bestaat. Daarna kan u nagaan hoe de subsidies op een verantwoorde manier kunnen worden verdeeld.

Een vierde opmerking handelt over de opdrachten van de scheppende kunstenaars, meer bepaald het artikel 49 van het decreet. Wij maken het scheppende kunstenaars onmogelijk zich vast te verbinden aan gezelschappen, bijvoorbeeld als huisauteur of als huiscomponist, tenzij de gezelschappen bereid zijn dit zelf te bekostigen. De opdrachten van een gezelschap aan derden worden gehonoreerd met 250.000 frank als auteur, terwijl een componist hooguit 50.000 frank krijgt. Dergelijke verschillen in de opdrachtenvergoeding zijn al vrij merkwaardig maar ik vraag me bovendien af waarom het decreet niet mogelijk maakt dat scheppende kunstenaars verbonden worden aan gezelschappen. Ik herinner mij uit mijn jeugd dat het Antwerpse jeugdthea-

ter een vast componist had, Peter Welfens. Voor het jeugdtheater is dit ongetwijfeld een gunstige factor geweest in zijn uitstraling.

In mijn laatste punt zou ik het willen hebben over de subsidiëring van de privé-infrastructuur. Op dat vlak deel ik de opmerking van de heer Dewael en ik denk zelfs dat ook de minister die mening deelt. De minister heeft bij gebrek aan middelen dat hoofdstuk geschraapt uit het decreet. Het lijkt mij evenwel voor de hand te liggen dat de Vlaamse Gemeenschap er zich niet mee kan tevreden stellen om alleen maar de werkings-, de basis- en de weddetoelagen te betalen. Er moet ook een regeling worden getroffen voor de infrastructuur van de privé-gezelschappen.

Mag ik nogmaals wijzen op het voorbeeld van de Internationale Nieuwe Scène die wij eind november met de commissie hebben bezocht? Daar hebben wij toch vastgesteld dat er nog voor 20 miljoen frank werken moeten worden uitgevoerd als men het hele Zuiderpershuis in Antwerpen, wat eigenlijk behoort tot het industrieel archeologisch bezit, geschikt wil maken voor toneelruimte. Ik vraag me af op welke manier het gezelschap dit zou moeten betalen met de subsidies die het nu ontvangt. Is het niet mogelijk een algemene regeling te treffen voor de subsidiëring van de infrastructuur van alle privé-gezelschappen?

Mijnheer de minister, ik ben benieuwd naar uw antwoord op een aantal van mijn opmerkingen. U weet hoezeer wij dit decreet hebben verwelkomd. Wij zullen dit decreet goedkeuren maar het is wel duidelijk dat wij binnen een jaar een evaluatie willen maken van de uitvoering. Samen met u zullen wij dan zoeken naar mogelijke verbeteringen.

De voorzitter : De heer Coveliers heeft het woord.

De heer H. Coveliers (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, mijn uiteenzetting zal zeer kort zijn. De heer Herman Lauwers heeft namens onze fractie de debatten in de

Coveliërs

commissie gevolgd, hij heeft ook een aantal amendementen mede ondertekend, maar is nog enkele weken bedlegerig. Vandaar dat ik hem bij deze verontschuldigd en namens hem een aantal opmerkingen bij het ontwerp van decreet naar voren zal brengen.

Ik zal niet in detail treden, omdat mijn voorgangers op deze tribune dit reeds hebben gedaan en ik mij bij een aantal van hun opmerkingen kan aansluiten. Bovendien vinden wij in de schrijvende pers vandaag een zeer goed relaas over de totstandkoming van dit decreet. In De Standaard zegt Geert Vanderspeeten, duidelijk en terecht naar mijn gevoelen, dat het podiumdecreet is bijgevijsd tot een compromistekst. Vroeger zei men steeds dat compromissen in de Belgische politiek onvermijdelijk waren, maar dat het in Vlaanderen anders zou zijn. Nu blijkt dat ook in Vlaanderen compromissen de regel zijn. Men zal daarvoor een andere reden moeten zoeken dan de tweeledigheid van het land. Blijkbaar ligt het aan andere elementen in onze maatschappij.

Mijnheer de minister, een compromis heeft uiteraard steeds een aantal voordelen, bijvoorbeeld het feit dat men meer mensen achter zich kan scharen. Het grote gevaar zit natuurlijk in het feit dat men een globale optie ietwat vermindert en dat deze als dusdanig moeilijker aanvaardbaar is.

Ik tracht een aantal positieve punten van het decreet op te sommen.

Een eerste positief punt is het feit dat men nu één decreet heeft voor alle podiumkunsten, al moet ik daar aan toevoegen dat in het decreet opnieuw een aantal schotten tussen de verschillende kunsten zijn aangebracht.

Een tweede positief punt is dat men eindelijk met een meerjarenplanning kan gaan werken. Het is voor iedereen die iets met kunsten te maken heeft zeer duidelijk dat één van de grootste handicaps om te programmeren in de kunstensector bestaat in het feit dat men contracten moet on-

dertekenen, vaak voor drie seizoenen verder, terwijl men geen zekerheid heeft over de financiële middelen. Ik spreek niet over de inkomsten, want de eigen inkomsten zijn miniem. Weinig kunstactiviteiten kunnen louter om hun esthetische waarde, los van de reclame en de eventuele venale waarde die men aan sommige werken geeft, een voldoende financiële opbrengst garanderen. Het feit dat men nu een artistiek beleid op langere termijn mogelijk maakt, juich ik toe. Ik hoop dan ook dat men van deze mogelijkheid gebruik zal maken en dat de garantie van een meerjarenfinanciering niet zal leiden tot een zekere lethargie, waarbij men ervan uitgaat dat men toch over vier jaar beschikt om een bepaald project te realiseren.

Positief is in ieder geval ook de steun die u geeft aan de scheppende kunstenaar. De heer Dierickx heeft spiritueel aangetoond dat de scheppende kunstenaar niet alleen degene is die een kunstwerk maakt, bijvoorbeeld de componist. Volgens mij is de uitvoerder, die een esthetische waarde aan een werk toevoegt, ook een scheppend kunstenaar en was Adam Smith fout wanneer hij stelde dat het niet zo was. Mijnheer Dierickx, er zijn evenwel andere categorieën, waarvan ik met minder kans op succes kan zeggen dat ze een toegevoegde waarde betekenen voor de gemeenschap – en ik bedoel daarmee niet de clowns die u heeft genoemd.

Mijnheer de minister, u steunt ook de Nederlandstalige kunstenaars. Dit lijkt mij bijzonder positief, al wil ik op het einde van mijn uiteenzetting mijn persoonlijke mening uiten in verband met de internationale contacten, die wij toch niet mogen vergeten en waar wij een aantal mogelijkheden niet uit het oog mogen verliezen.

De voorbereiding van deze tekst heeft veel tijd gevegd. Wanneer men achteraf, nadat alle discussies hebben plaatsgehad, de tekst onder de loep neemt, blijkt dat een aantal subtiële evenwichten werden bereikt, vermits aan beide kanten op het bereikte evenwicht ook kritiek wordt uitgeoefend. Het lijkt mij dat er een even-

wicht werd gezocht tussen enerzijds de artistieke vrijheid, de soepelheid van programmeren, het aantrekken van nieuwe kunstvormen – dat is mijns inziens één van de taken van een kunstbeleid – en anderzijds de sociale verworvenheden en de rechtszekerheid van de zogenaamde acteurs of uitvoerders.

Eenieder zal het ermee eens zijn dat acteurs, uitvoerders en kunstenaars, over een degelijk sociaal statuut moeten beschikken. Aan de andere kant zal ook iedereen moeten onderschrijven dat met een rigoureuze, duidelijk vastgepinde wetgeving, men vrij moeilijk kan voldoen aan de terechte eis op artistieke vrijheid die van de programmamakers en van de programmadirecteurs uitgaat.

Er werd een poging ondernomen. Wat mij enigszins beangstigt is de verwijzing naar de paritaire overeenkomst. Het blijkt immers dat men in het verleden, ondanks aandringen – en ter zake zijn ook de vakbondsorganisaties fout, want ook zij hebben op dat vlak weinig of niets gedaan – in het paritair comité 308 nooit tot enige degelijke overeenkomst is gekomen. De enige overeenkomst in de zeer dikke verzameling van collectieve arbeidsovereenkomsten, is een verwijzing naar het aanvullend paritair comité 218 voor de bedienden.

Dit is vanzelfsprekend jammer. Ik betwijfel trouwens of dit zal veranderen. Vandaar dat de door u voorziene noodrem, namelijk dat de regering kan optreden, zal moeten worden gebruikt.

Er is misschien nog een subtieler evenwicht, namelijk tussen de kwalitatieve en de kwantitatieve criteria. Men kan natuurlijk vrij gemakkelijk een kwantitatief criterium bepalen. Men kan bijvoorbeeld zeggen dat een bepaald programma – ik zal er geen noemen – door X-aantal kijkers wordt gevolgd, waaraan sommigen koppelen dat het een goed programma is. Neen, het enige dat daaruit kan worden afgeleid is dat het niveau van X-aantal kijkers hetzelfde is als dat van het programma.

Vermits blijkbaar het globale niveau

Coveliers

niet altijd de esthetische ontroeringswaarde bevat die sommige kunstvormen uiten, komt weleens een botsing voor tussen het kwalitatieve en het kwantitatieve, met als gevolg dat vaak iets wat kwantitatief niet zodanig aantrekkelijk is, maar kwalitatief — wat als ontroeringswaarde, wat als overdrachtswaarde zeer groot is — als elitair wordt beschouwd.

Ik wens hier duidelijk en zonder enige schroom te stellen dat, als men elitair in die optiek beschouwt, het noodzakelijk is dat ook deze elitaire vormen — maar niet elitair op financieel vlak of op erfrechtbasis, maar op basis van esthetische ontroeringswaarde — moeten worden ondersteund. Ik zal er straks op terugkomen wanneer ik spreek over iets wat niet in het decreet is vermeld, maar wat er bewust werd uit geweerd, namelijk de Singel.

Deze criteria zijn moeilijk te bepalen. Het bewijs daarvan is dat, om de kwalitatieve criteria te beoordelen, u adviesraden heeft opgericht. Tot daar kan ik u volgen. De vraag waarom in de adviesraden een aantal betrokkenen moeten worden opgenomen zegt heel wat. Inderdaad, op die manier zullen hoe dan ook de betrokkenen — theaterdirecteurs, programmamakers en dergelijke — partij en rechter worden. Dit is in ons land zeker geen unicum, maar laten wij zo een situatie in Vlaanderen proberen te vermijden.

Mijnheer de minister, u hebt op dat vlak te maken met een zeer moeilijk meetbaar gegeven. Het is immers denkbaar dat een directeur van een populair gezelschap zou zeggen X-aantal voorstellingen in te richten, waarvoor er X-aantal toeschouwers zijn en dat het dus kwalitatief beter is dan het een concert waar slechts een hondertal mensen komen naar luisteren.

De vertegenwoordigers in deze adviesraden zullen geconfronteerd worden met het probleem van de tegenstelling tussen het meetbare kwantitatieve en het kwalitatieve aspect. Om geloofwaardig te zijn zullen de

adviesraden hun normen ter zake duidelijk kenbaar moeten maken. Hoe moeilijk het ook is deze esthetische normen te bepalen, een vrijblijvend advies is hier niet op zijn plaats.

Een dergelijk advies heeft een veel ruimere weerslag dan de gewaarborgde subsidie. Een slechte beoordeling van een algemeen erkende adviesraad heeft immers niet alleen repercussies op de programmatie en de artistieke prestaties van een gezelschap maar ook op zijn contacten.

Mijnheer de minister, bij de bespreking van de begroting hebt u het podiumdecreet ingeroepen als argument voor het niet volledig toekennen van de gevraagde verhoging van de nominatim-toelage aan de Singel. Zoals sommige cols in de ronde van Frankrijk zijn er volgens De Standaard ook bij de artistieke gezelschappen een aantal hors categorie ; ik denk aan het Ballet van Vlaanderen, de Vlaamse Operastichting, en dergelijke meer. Ik wil u hierin bijtreden op voorwaarde dat deze gezelschappen en instellingen dan ook werkelijk hors catégorie worden behandeld. Hier rijst een probleem.

Indien er een terrein is waar de grenzen en zeker de grenscontroles sinds lang verdwenen zouden moeten zijn, dan is het precies het terrein van de cultuur en de kunstuitingen. Onze eigen identiteit wordt niet bedreigd door het ontvangen van andere kunstuitingen. In de gouden eeuw kende Antwerpen het meeste buitenlandse kunstvormen, vertoefden er de meeste vreemdelingen en kende de stad zijn grootste financiële, culturele en waarschijnlijk ook menselijke rijkdom. Ging ook de Vlaamse Rubens niet in Italië schilderen ? Het aantrekken van buitenlandse kunstvormen en van andere appreciaties van de overdracht van esthetische waarden in muziek, in dans en in teksttheater moet ook binnen een beperkte begroting als die van de Vlaamse Gemeenschap mogelijk blijven. Zo kon een Japanse theateruitvoering in de Singel me diep ontroeren, ook al versta ik geen letter van die taal.

De Singel heeft een podium opge-

bouwd dat aantrekkelijk is voor buitenlandse groepen ; zij vermelden graag een optreden in de Singel in hun artistiek curriculum. Een danseres als Pina Bauch heeft dat duidelijk gemaakt.

De federale minister liet zich gisteren in zeer krasse ééntalige termen uit over de bicommunautaire Muntshouwborg : Geen frank meer ! In Vlaanderen mogen wij dat niet toelaten.

Mijnheer de minister, wij zijn het erover eens dat er perken zijn, want indien we sommige kunstenaars volledig vrij laten, kan dat fataal aflopen. Wij weten beiden aan wie we denken. Binnen bepaalde perken moet de mogelijkheid om buitenlandse kunstuitingen aan te trekken echter blijven bestaan, want onze eigen kunstenaars krijgen daardoor toegang tot bepaalde circuits en onze eigen kunstvormen krijgen daardoor kansen op de internationale scène. Zo kunnen onze eigen kunstuitingen zich toetsen aan de esthetische ontroeringswaarden van andere culturen.

U kent de noodingreep die is gedaan in de Singel. Mijnheer de minister, ik zou u willen vragen om, los van dit podiumdecreet, te onderzoeken hoe wij deze instelling de uitstraling die zij tot nu toe heeft in de toekomst kunnen blijven geven. Dit decreet was voor mij een mooie gelegenheid om dit nog even te zeggen.

De **heer L. Dierickx** : Mijnheer Coveliers, ik vind wat u zegt zeer interessant, maar het is toch wel een beetje ontredderend dat u gaat bestempelen als bijzonder transnationaal en internationaal wat wij steeds beschouwd hebben als zijnde nationaal, namelijk het artistieke en het culturele. Ik meen dat u gelijk hebt. Wanneer ik de Franse radio beluister en de omroepers hoor spreken over Mozart, Bach of Nietzsche heb ik altijd het gevoel dat zij niet spreken over de Mozart van de Oostenrijkers of de Bach van de Duitsers, maar over hun Mozart, hun Bach of hun Friedrich Nietzsche. Ik heb er al vaker voor gepleit dat wij voor de uitstraling van onze eigen kunstenaars

Dierickx

over de grenzen heen iets meer moeten doen.

Mijnheer de minister, u kent mijn thesis, samen met Rudi Laermans, zeg ik dat wij behoefte hebben aan een erkennings- en concecratiecentrum. Wij hebben ook in de toneelsector zeer goede acteurs, en ik kan vergelijken, maar wij erkennen ze niet.

De heer H. Coveliers : Mijnheer Dierickx, u heeft uiteraard gelijk omdat de grote esthetische waarde van de kunstenaars die u noemt, ligt in het feit dat zij door iedereen begrepen worden in hun ontroering en geïncorporeerd worden in hun eigen denken. Dat doet dus helemaal geen afbreuk aan de verdediging van de cultuur, de kunstuiting, ook van een kleine cultuur. U kan dat trouwens zien. Wanneer u in de Verenigde Staten komt ziet u bijvoorbeeld dat Pourbus, een Antwerps schilder daar bijna, tot en met in de catalogus, als een Amerikaan wordt behandeld omdat hij daar gedurende enige tijd heeft gewoond. Het is evident dat men, wanneer men zich gaat associëren met een bepaalde kunstuiting, graag zoveel mogelijk vergelijkingspunten vindt die dan zoveel mogelijk worden geassocieerd. Dat is de grootste eer die men kunstenaars kan aandoen, denk maar aan het gezelschap Rosas dat in Avignon, wellicht zonder slechte bedoelingen, werd voorgesteld alsof het tot de Franse cultuur behoorde. Dat is precies het waardevolle, dat men zich, ondanks de handicap van te behoren tot een kleine cultuur, kan doen aanvaarden. Dat is ook zo voor een aantal Vlaamse componisten. Die mogelijkheid moet worden ondersteund, ook al beschikt men maar over beperkte middelen. Als wij dit wegnemen zal dit ook repercussies hebben op het algemene niveau, op het algemene peil in Vlaanderen.

Mijnheer de Minister, ik moet er nog, namens Herman Lauwers, officieel aan toevoegen dat de Volksunie uw decreet zal goedkeuren. **(Applaus)**

De voorzitter : Minister Weckx heeft het woord.

Minister H. Weckx (op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, ik wens de verschillende sprekers te danken voor de nieuwe accenten die zij nog hebben gelegd na de discussie en de hoorzitting met de directies van de podiumkunsten in de commissie.

Ik zal de historiek van dit decreet niet herhalen, hoewel ik mij had voorgenoemen dit te doen. Tijdsgebrek laat mij dit niet toe. Het verslag en de bijlagen bevatten toch ook alle noodzakelijke elementen om zich hiervan een beeld te vormen. Ik maak ook van de gelegenheid gebruik om de verslaggever te danken voor zijn uitstekend verslag.

Wat de grote principes betreft, meen ik dat dit ontwerp niet afwijkt van het compromis dat in de vorige regering werd bereikt tussen de vier regeringspartijen. Via een aantal amendementen, goedgekeurd in de commissie, heeft de regering het oorspronkelijk ontwerp op een aantal punten gewijzigd, maar die wijzigingen tasten de principes van het oorspronkelijk ontwerp niet aan.

Er is wel een uitzondering gemaakt voor de infrastructuur. Inderdaad, toen de begroting voor 1993 werd opgesteld, besliste de Vlaamse regering alleen maar het hoofdstuk in verband met het teksttheater uit te voeren. Toen in september naar aanleiding van nieuwe gegevens de begroting 1993 opnieuw moest worden bekeken, kwamen we tot het besluit dat we geen podiumdecreet konden laten goedkeuren waarvan maar twee hoofdstukken zouden worden uitgevoerd. Wij hebben dan bereikt dat de kredieten voor de uitvoering van dit decreet werden verhoogd tot ongeveer 777 miljoen frank en dat het decreet toch helemaal zou worden uitgevoerd met uitzondering van het hoofdstuk over de privaatrechtelijke infrastructuur en de mogelijke tussenkomst van de Vlaamse gemeenschap voor infrastructuurwerken. Dit is een politieke afspraak die wij maakten bij de definitieve opstelling van de begroting 1993 en ik moet u dan ook vragen die afspraak te respecteren.

Naar aanleiding van de begrotingscontrole en de bespreking van de begroting voor 1994 zullen wij, als er bij komende middelen vrij komen, een extra inspanning doen voor de culturele sector, meer bepaald voor datgene wat onder dit decreet valt.

In de gegeven omstandigheden moet die politieke afspraak worden nagekomen en ik vraag dan ook aan de partijen die de regering steunen zich aan deze afspraak te houden en het dus te houden bij de weglating uit het decreet van het hoofdstuk infrastructuur.

Ik kom dan even tot de kenmerken van het nieuwe decreet. Dit decreet wil geen reglementering van de podiumkunsten zijn, maar veeleer een evenwichtig kader scheppen waarin deze kunsten in al hun verscheidenheid optimaal kunnen functioneren. De bewering uit vakbondskringen die ik de jongste dagen gehoord heb, als zou het nieuwe decreet een lege doos zijn, is niet helemaal onterecht, want, inderdaad, dit decreet wil de in dit vak zo belangrijke elementen van flexibiliteit en mobiliteit een ruime plaats geven : niet langer neuzen, stoelen en produkties tellen, wel een verantwoord perk omschrijven waarbinnen de artistieke expressie volop tot leven kan komen.

Dit decreet wil naast een ruimtelijke dimensie ook een dieper spoor in de tijd mogelijk maken : de gemeenschap geeft aan de beroepsgezelschappen en de -organisaties een bestaanswaarborg van minimum vier jaar waardoor artistieke groei in de diepte en stabiliteit in de ontwikkeling kan plaatsvinden.

In tegenstelling met wat sommigen willen doen geloven, wordt daardoor de rechtszekerheid in de podiumsector aanzienlijk verhoogd. Dit decreet wil ook een vangnet zijn voor alle podiumkunsten. Dit houdt in dat naast het theater waar reeds een traditie bestaat, nu ook de danskunst met nadrukkelijk inbegrip van de **mimiekunst**, voor subsidiëring in aanmerking komt. Ik verwijs ter zake naar de memorie van toelichting in het stuk 549 van de zitting 1990-1991. Op bladzijde 9 van dat document

Weckx

staat onder artikel 2 met betrekking tot dans uitdrukkelijk te lezen, ik citeer : ook andere lichamelijke expressievormen, zoals de mime, komen in aanmerking voor subsidiëring. Einde citaat.

Dit decreet wil dus, zoals ik al zei, een vangnet zijn voor alle podiumkunsten. Dit houdt in dat naast het theater, waar reeds een traditie bestaat, nu ook de danskunst – met inbegrip van de mimekunst – het muziektheater en de kunstencentra decretaal worden onderbouwd. Het beleid en de betrokken organisaties zullen in een eerste fase de nodige ervaring moeten opdoen.

Tijdens de hoorzitting van de commissie met de Vlaamse directies voor podiumkunsten hebben we ons ertoe geëngageerd om indien nodig de niet-werkbare onderdelen van het decreet opnieuw in discussie te brengen en aan te passen.

Naar aanleiding van deze hoorzitting werden overigens nog amendementen door de commissieleden aan het ontwerp aangebracht.

Ik bespreek thans de amendementen die de Vlaamse regering heeft ingediend en die in de commissie zijn goedgekeurd.

Bij de Europese regelgeving zal ik niet lang blijven stilstaan. Daarover was trouwens geen discussie in de commissie. De notie Vlaams hebben we in alle artikelen van het decreet vervangen door Nederlandstalig. We hebben ook de term van Belgische nationaliteit geschrapt.

De heer Dierickx stelde een vraag in verband met het definitie-artikel dat bijzonder belangrijk is voor dit decreet. Hij vindt een aantal van de elementen in de definitie met betrekking tot scheppende kunstenaars lachwekkend en vraagt zich af waarom de aanwezigheid van vijf jaar in ons land wordt ingeschreven.

Deze definitie hebben we zonder meer overgenomen van het oorspronkelijk decreet. We hebben de discussie over de definities, die trou-

wens tijdens de voorbereiding van het oorspronkelijk decreet bijzonder moeilijk was, niet opnieuw willen overdoen.

Deze definitie gaat ervan uit dat indien men als scheppend kunstenaar een beroep wil doen op creatiepremies of toelagen van de overheid, een aantal jaren betrokkenheid een waarde-element kan zijn. Dit is uiteraard maar één element, en welke is de eeuwigheidswaarde van een dergelijke definitie ?

Hiermee heb ik de achterliggende redenen gegeven waarom dit element vervat is in de definitie die tot stand is gekomen. Ik ben eveneens de eerste om toe te geven dat dit een definitie is die geen al te grote culturele waarde heeft : ze is waard wat ze waard is. Ik herhaal echter dat we de discussie niet hebben willen overdoen.

Wij hebben het kinder-, jeugd- en figurentheater nog wat uitdrukkelijker naar voren gebracht door een aantal amendementen, die specifieke voorwaarden behelzen. Er bestond in dit verband een ruime consensus. Het is inderdaad goed in het decreet uitdrukkelijk te vermelden dat wij het kinder-, jeugd- en figurentheater absolute voorrang willen geven en dat we dit soort theater in feite positief discrimineren gelet op het belang ervan in het cultuurbeleid in Vlaanderen.

Met betrekking tot artikel 8 heeft de heer Dewael gezegd dat men door de wijziging van dit artikel terugkeert naar een verkapt systeem van de fameuze categorieën van het decreet van 1975.

Zoals ik dit in de commissie heb gedaan, wil ik dit ook hier met klem tegenspreken. Niets is minder waar, omdat de A-, B- en C-ordening een inhoudelijke normering is van de gezelschappen naar repertoire-, spreidings- en kamergezelschappen. U zal moeten toegeven dat hiervan in het nieuwe decreet geen spoor meer is terug te vinden.

Dit systeem, dat een inhoudelijke normering inhield en een carcan was

voor die gezelschappen, is compleet verlaten. Wel is het juist dat wij de formule van de berekening van de weddesubsidies fundamenteel hebben gewijzigd. Dit wordt in het verslag uitvoerig toegelicht.

In verband met het gemiddelde maandloon in de sector wens ik erop te wijzen dat alle partijen er belang bij hebben dat dit bedrag op een orthodoxe wijze wordt vastgelegd. Niemand is gebaat bij een te lage of een te hoge inschatting.

Ik kom terug op wat de heren Dierickx en Hancké hebben gezegd in verband met het gemiddelde maandloon. Er moet een discussie worden gevoerd, om tot een CAO te komen. Indien deze CAO er niet komt zal de regering ter zake een beslissing moeten nemen. Er is geen bezwaar tegen dat de barema's van het dramatisch gezelschap van de BRTN in deze gesprekken als uitgangspunt worden genomen. Het cijfer schommelt tussen 111.000 frank, het gemiddelde maandloon in het seizoen 1990-1991 en 160.000 frank, het bedrag dat nu door de vakbonden wordt gevraagd en dat duidelijk overdreven is. Het bedrag dat wordt voorgesteld komt ongeveer overeen met de huidige barema's van het dramatisch gezelschap van de BRTN ; het zou zowat 135 .000 frank bedragen.

De heer P. Dewael : Mijnheer de minister, ik wil even ingaan op wat u zegt. Mijn uitgangspunt en het uitgangspunt bij het eerste ontwerp van decreet was een financieringsenveloppe die aan het betrokken gezelschap wordt gegeven. Dat betrokken gezelschap is hiervan verzekerd voor een periode van vier jaar en heeft verder de artistieke vrijheid om deze enveloppe op de voor haar beste manier te gebruiken. Dit geldt voor het dans- en muziektheater én voor de kunstencentra. Dit geldt evenwel niet voor het teksttheater omdat er daar reeds een zekere syndicale belangenbehartiging aanwezig is, wat in de andere podiumkunsten nog niet het geval is. De verwijzing naar het Cultuurpakt of naar de Raad van State was eigenlijk maar een welgekomen schaamlap om dit te camoufleren.

Dewael

In laatste instantie probeer ik de Vlaamse Raad ervan te overtuigen dat dit systeem nefast is omdat de artistieke vrijheid op die manier aan banden wordt gelegd en omdat u komt tot een andere vorm van categorie-indeling. 50 percent moet worden gereserveerd voor wedden en lonen en verder moet voor het teksttheater hetzelfde systeem worden gebruikt als voor de andere vormen van podiumkunsten. Alle andere beschouwingen zijn niet ter zake. U weet immers zeer goed door wie zij zijn ingegeven. Op dit vlak hebben de syndicaten aan de Vlaamse regering duidelijke waarborgen gevraagd.

Minister H. Weckx : Mijnheer Dewael, ik zal niet beweren dat er op syndicaal vlak geen contacten zijn geweest, die waren er al toen u nog voor deze materie verantwoordelijk was, of dat de eisen van de vakbonden voor ons niet onaanvaardbaar waren. Het louter en alleen argumenteren met syndicale eisen lijkt mij evenwel niet correct. Wij hebben naar een aantal evenwichten gestreefd. U bent uitgegaan van een enveloppesysteem. Vervolgens is er tijdens de vorige regering overleg gepleegd tussen de verschillende partijen. Op die manier ontstond de compromistekst die wij vandaag als uitgangspunt nemen en waarop een aantal amendementen werden ingediend, onder meer bij artikel 8.

Het is onjuist te zeggen dat het alleen om een toegeving aan de vakbonden gaat. Wij zullen met hen nog moeten praten om te zien of wij tot een CAO kunnen komen of niet, waarna de regering haar verantwoordelijkheid zal moeten nemen. Dat staat zo in het decreet. Dat is te allen tijde zo geweest. Wij hebben getracht een evenwicht te vinden tussen de culturele creativiteit en de tewerkstelling in de sector, wat daarstraks door de heer Hancké werd gezegd en door de heer Coveliers werd bijgetreden. Er moet echter ook rechtszekerheid zijn voor de uitvoerders niet alleen wat de duur betreft maar ook in verband met de minimumlonen.

De heer P. Dewael : Daar kan ik u

volgen, mijnheer de minister. Dat is geen punt van discussie. Maar waarom moet er een verschillend regime zijn enerzijds voor het teksttheater en anderzijds voor de drie andere vormen van podiumkunsten ? Waarom kunnen deze laatste zich dan wel bedruipen met de enveloppe alhoewel hen de beperking wordt opgelegd dat ze 50 percent moeten besteden aan wedden en lonen ? Waarom wordt er voor het teksttheater een uitsplitsing gemaakt voor wedden, werkingskosten, basistoelagen en de verfijningen die u nog hebt aangebracht ? Dat is omdat daar de syndicalistische verworvenheden veel groter zijn dan in die andere nieuwe vormen van podiumkunsten. Wanneer de syndicatie ook daar zal toeslaan zal er over enkele jaren dezelfde discussie worden gevoerd. Het afsluiten van een CAO is altijd mogelijk. Collega Van Peel, men heeft het Cultuurpact en de Cultuurpactwetgeving misbruikt om in de verschillende vormen van toelagen de uitsplitsing in te bouwen.

Gelet op de evolutie en het voorstel van wet dat de heer Van Peel heeft ingediend stellen wij voor de lijn door te trekken en voor het teksttheater dezelfde financieringswijze toe te passen als voor de andere vormen van podiumkunsten.

Minister H. Weckx : Mijnheer Dewael, u kunt de periode van 1975 tot 1993 niet wegcijferen. In 1975 heeft de decreetgever een decreet uitgevaardigd dat op dat ogenblik alleen het teksttheater behandelde, en dan nog in de beperkte betekenis van het woord. Dit is een periode van achttien jaar die achter de rug is. U kunt nu niet plots tabula rasa maken, doen alsof de periode 1975-1993 nooit heeft bestaan en dan een totaal nieuw ontwerp maken waarin deze twintigjarige periode zou worden weggecijferd.

De heer Dierickx heeft in zijn uiteenzetting verwezen naar de Oostenrijkse wetgeving. De artistieke traditie, zo zei hij, bestaat in Oostenrijk al eeuwen. Het zou volgens de heer Dierickx tot in 1922 geduurd hebben vooraleer de wetgeving tot stand kwam. Ik zou de heer Dierickx kunnen vragen : hoelang bestaat de

Vlaamse culturele autonomie, de Vlaamse Raad en de vertaling ervan in wetgevend Vlaams werk ? Dit is mijn antwoord op de vraag die hij daarnet heeft gesteld. Ik denk dat men vooral met dit aspect rekening moet houden.

De heer L. Dierickx : Mijnheer de voorzitter, ik heb niet gezegd : in 1922 ; ik heb gezegd : reeds in 1922, was men zeer begaan met het juridisch en sociaal statuut van de toneelacteur in Oostenrijk. Nog voor bijvoorbeeld een vakantieregeling was uitgewerkt in andere beroepstakken, was deze regeling voor de toneelacteur in Oostenrijk reeds wettelijk vastgelegd. Ik zeg dus dat we te laat komen. De hele schuld moet evenwel niet bij de Vlaamse Gemeenschap worden gelegd. In Vlaanderen bestond er ook toneel vooraleer wij de autonomie hebben bereikt. De schuld ligt dus duidelijk in onze politieke wereld.

Minister H. Weckx : Mijnheer Dierickx, u hebt ook gezegd, maar ik hoor dat u nu enigszins nuanceert, dat voor het eerst in 1975 de Vlaamse Gemeenschap maatregelen heeft genomen als autonome Vlaamse Gemeenschap via een decreet. Welnu, we moeten beginnen rekenen vanaf de periode dat de autonomie van de Vlaamse Gemeenschap tot stand is gekomen.

Er bestaan ook een aantal deelproblemen, onder meer het probleem Brussel, het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, de VLOS, de Singel, de infrastructuur en de samenstelling van de Raden van Advies.

Wat Brussel betreft, meen ik dat bij de bespreking in de commissie dit onderwerp uitvoerig werd behandeld. Toch zou ik nog even een aantal zaken willen verduidelijken.

Naast het Koninklijk Ballet van Vlaanderen, zijn ook de Singel, de Vlaamse Operastichting en de Brusselsse podia — behalve de KVS en het Kaaitheater — niet in het huidig decreet opgenomen. Dit is een bewuste keuze. Deze instellingen zijn, in tegenstelling tot de meeste andere instellingen, overheids-v.z.w.'s die qua

Weckx

structuur en subsidiëring niet vergelijkbaar en decretaal moeilijk inpasbaar zijn in dit decreet. Het behoorde overigens tot de geplogenheden dat deze instellingen ook traditioneel in de begroting nominatum werden opgenomen waardoor, althans aan de Brusselse podia, waarvoor ik als minister van Brusselse Aangelegenheden bijzonder alert ben, een vorm van extra-bescherming wordt geboden.

Er werd hier verschillende keren gesproken over een evaluatie. Ik ben bereid, samen met de Vlaamse Raad, een evaluatie te maken.

Wanneer het de wil van de decreetgever zou zijn om deze instellingen in de toekomst onder een decreetale regeling te brengen is daartegen, behoudens een begrotingstechnische ingreep, geen fundamenteel bezwaar en vormt het ook geen logistiek probleem.

Niet in het minst door de groepering en de aanpassing van de kredieten voor Brussel, en de verhoging van de toelagen ten voordele van de podiumkunsten in Brussel via het creëren van het nieuwe platform La Luna vanaf september aanstaande, zijn wij in de gegeven omstandigheden van oordeel dat de specificiteit van Brussel beter is gediend met het systeem zoals het nu bestaat. Het is evenwel mogelijk dat in de toekomst een andere evolutie ontstaat. Op dat ogenblik kan met deze nieuwe evolutie uiteraard rekening worden gehouden.

Mijnheer Coveliers, ik ken uiteraard ook de artistieke waarde van de programmering van de Singel. Het verheugt mij dat na het vertrek van Frie Leysen de programmering van de Singel niet is verarmd. Dit werd inderdaad wel eens gevreesd. Ik wil evenwel niemand onrecht aandoen door een dergelijke uitspraak. Ik zeg dat men de goede traditie van de Singel heeft voortgezet.

Een globaal krediet van 100 miljoen frank waarvan een gedeelte weliswaar bestemd is voor de infrastructuur, die dan nog eigendom is van de

Vlaamse Gemeenschap, en een ander gedeelte voor de programmatie van de Singel — ongeveer 70 miljoen frank vergeleken met 30 miljoen — is toch een belangrijke investering.

Naar aanleiding van de problemen met de Muntshouwborg heeft de heer Coveliers mij voor de toekomst gewaarschuwd. Als Brusselaar volg ik uiteraard dit probleem op de voet. Het grote verschil met de Munt is dat, telkens wanneer de begroting van de Singel wordt opgesteld, bij voorbaat met de artistieke leiders overleg wordt gepleegd, wat bij de Munt niet het geval is. Wij zullen ook in de toekomst alle problemen met de artistieke leiding uitpraten.

In de gegeven omstandigheden, en alle verhoudingen in acht genomen, doet de Vlaamse Gemeenschap een grote inspanning voor de Singel, die misschien nog niet helemaal evenredig is met de programmering op hoog internationaal niveau. Toch kan men niet zeggen dat van onzentege geen ernstige inspanningen voor de Singel worden gedaan.

De heer H. Coveliers : Mijnheer de minister, het door u aangehaalde bedrag is een beetje vertekend. U weet ook dat onder dat bedrag een gedeelte conservatorium valt, met andere woorden onderwijsbegroting.

Minister H. Weckx : Vandaar dat ik een opsplitsing heb gemaakt tussen de 70 miljoen frank en de 30 miljoen frank : de 30 miljoen frank is de subsidie die aan het beheerscomité van de Singel wordt toegekend.

Mijnheer Dewael, het Koninklijk Ballet van Vlaanderen heeft, sinds het de musicalafdeling herbergt, een dubbele opdracht : ballet en musical. Dit betekent dat het Koninklijk Ballet van Vlaanderen voor zijn dansactiviteit onder het luik dans en voor zijn musicalafdeling onder het luik muziektheater van het ontwerp van decreet zou vallen. Dit betekent ook dat deze instelling structureel zou moeten worden hervormd, wat helemaal niet wenselijk is.

Enkele dagen geleden heb ik de geslaagde première van Hollywood by Night in het Cultureel Centrum van

Strombeek-Grimbergen bijgewoond. Hieruit bleek nog eens dat het samengaan van zang, dans en muziek in het Koninklijk Ballet van Vlaanderen een evidentie is. Onder meer om deze reden wordt het Koninklijk Ballet van Vlaanderen buiten het decreet gehouden. Daarnaast moet worden opgemerkt dat deze instelling naar structuur en omvang zo afwijkt van de jonge en kleinschalige organisaties voor dans- en muziektheater dat ze er best niet mee wordt samengevoegd.

Dit is de reden waarom ik vraag het Ballet van Vlaanderen vooralsnog buiten het podiumdecreet te houden.

In verband met de infrastructuur is het orthodoxe standpunt van de Vlaamse regering steeds geweest : geen decreetale bepalingen waarvan we vooraf weten dat ze budgettair toch niet gehonoreerd en/of gerealiseerd kunnen worden. Binnen deze problematiek hebben wij via amendementen van de Vlaamse regering, gevraagd om het hoofdstuk Infrastructuur te schrappen. Ik verzet mij dus tegen het amendement van de VLD-fractie om dit hoofdstuk opnieuw in te schrijven. Ik heb daarnet trouwens aan de heer De Clerck gezegd dat op het ogenblik dat er opnieuw prioriteit wordt gegeven aan investeringen in de culturele sector, het mogelijk is dat het decreet wordt aangepast.

Wat de Raden van Advies betreft, vind ik het belangrijk dat wij nu de competentie en de bevoegdheid hebben teruggebracht tot een systeem waar één derde van de leden kunnen worden aangeduid uit de sector, zelfs wanneer ze daaruit een rechtstreeks voordeel halen. Men kan zeker niet zeggen dat men terugvalt in het euvel van de vroegere Raad waar meer dan 90 percent van de leden eigenlijk een rechtstreeks voordeel had bij de adviezen die de Raad uitbracht.

Door nu voorzichtig een maximum van één derde in te schrijven, houden wij het midden tussen mensen die competent zijn in de sector enerzijds en mensen die daarbij ook nog voldoende onafhankelijk zijn ten opzichte van de betrokken sector anderzijds.

Weckx

Mijnheer de voorzitter, dit nieuwe decreet zal zowel voor de bonte verscheidenheid van de Vlaamse organisaties voor podiumkunsten als voor de Vlaamse Gemeenschap grote consequenties hebben. Wij zijn ervan overtuigd dat dit decreet een deugdelijk instrument zal zijn, zowel voor de kunstenaars als voor de overheid.

De goede werking van dit decreet zal overigens grotendeels worden bepaald door een nog te realiseren degelijke CAO binnen de sector. Hiertoe zal ik in de komende weken een initiatief nemen om de betrokken partijen rond de tafel uit de nodigen met het oog op een vruchtbaar en volwassen overleg.

Ook de vrees dat in de podiumsector niet langer met DAC-projecten of Gesco-regelingen zou kunnen worden gewerkt, is ongegrond. Het komt er alleen op aan om met de collega, de Vlaamse Minister voor Tewerkstelling, de violen te stemmen om dubbele subsidiëring te voorkomen.

Dat er in de toekomst ook en wellicht vooral financieel zal moeten worden bijgestuurd, is een andere consequentie. Een verantwoord groeiomdel binnen de jonge podiumkunsten moet immers in samenhang met de aangroei van de nodige kredieten kunnen verlopen. Een gemeenschap die zichzelf respecteert zal daar in de mate van het mogelijke beslist rekening mee houden.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?

De heer Dewael heeft het woord.

De heer P. Dewael : Tenzij ik mij vergis, want ik ben pas aangekomen toen de minister al met zijn antwoord bezig was, heeft hij niet geantwoord op het amendement dat tot doel heeft om het artistieke seizoen ook voor dans, muziek, theater en kunstcentra te situeren van 30 juni tot 1 juli van het daaropvolgende jaar. Zo kunnen we een aantal problemen uit de weg gaan die zich anders in de komende weken en maanden zullen voordoen. U wil het decreet met retroactiviteit laten ingaan vanaf 1 januari 1993 en

ik denk dat dit moeilijkheden zal opleveren.

Minister H. Weckx : Ik wil op deze manier juist de moeilijkheden tot een minimum beperken. Ik wil niet zeggen dat er zich op het terrein geen moeilijkheden zullen voordoen, maar via de uitvoeringsbesluiten waaraan momenteel wordt gewerkt, zullen we proberen die op te vangen. In artikel 2 hebben wij de twee mogelijkheden opgenomen, namelijk de seizoenen die beginnen op 1 juli en eindigen in het daaropvolgende jaar en de seizoenen die beginnen op 1 januari en eindigen op 31 december. Als wij dat nu zouden wijzigen, zouden de moeilijkheden op het terrein nog groter zijn dan diegene die we in de komende weken en maanden zullen ervaren. Aangezien de begroting voor 1993 is goedgekeurd, kunnen wij immers reeds werken met een systeem van voorschotten. Ik wil dan ook vragen om hier niet op aan te dringen. Wij hebben dit zorgvuldig uitgekend met de administratie en zijn van oordeel dat dit de grootste waarborgen biedt om geen hiaat in de subsidiëring te laten ontstaan ten overstaan van een aantal instellingen in de diverse kunstvormen.

De voorzitter : Aangezien niemand meer het woord vraagt, verklaar ik de algemene bespreking gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Aan de orde is nu de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende regeling van de subsidiëring voor de werking van organisaties voor podiumkunsten.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen.

HOOFDSTUK 1

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een aangelegenheid zoals bedoeld in artikel 59bis van de Grondwet.

— **Aangenomen.**

Artikel 2

Voor de toepassing van dit decreet wordt verstaan onder :

1° podiumkunsten : alle activiteiten op het vlak van dramatische kunst. Dit houdt in : teksttheater, kinderen jeugdtheater, figurentheater, muziektheater, dans en multidisciplinaire kunstuitingen waarvan het hoofdbestanddeel betrekking heeft op teksttheater, figurentheater, muziektheater of dans ;

2° dans : de scenische kunstvorm waarin het bewegen van het menselijk lichaam de belangrijkste communicatievorm is ;

3° muziektheater : het geheel van initiatieven die betrekking hebben op opera, operette en musical met uitzondering van de v.z.w. Vlaamse Operastichting en het Koninklijk Ballet van Vlaanderen ;

4° kunstencentrum : de organisatie met een multidisciplinair karakter met de nadruk op podiumkunsten. De organisatie beschikt over een vaste infrastructuur. Daarin worden de ontwikkelingen in de nationale en/of internationale kunstproductie gevolgd op een receptieve wijze, zijnde het uitnodigen en presenteren van voorstellingen uit binnen- of buitenland, en op een productieve wijze, zijnde het tot stand brengen van producties met artiesten die tijdelijk verbonden zijn aan het kunstencentrum ;

5° teksttheater : theater hoofdzakelijk gebaseerd op het gesproken woord ;

6° figurentheater : theater dat gemaakt wordt met (een) acteur(s) en/of (een) manipulator(en) van dode materialen, in een esthetische vorm gegoten en in een dramatische context tot leven gebracht ;

7° gezelschap : een organisatie actief op het vlak van de podiumkunsten, die beschikt over een aantal vaste beroepskrachten met wie zij een structurele en permanente werking opzet, geleid door een directeur en ondersteund door administratief en technisch personeel ;

8° directeur : hij of zij die op basis

Voorzitter

van kennis, ervaring en/of het (de) gepaste diploma(%) de artistieke en/of zakelijke leiding uitoefent van een gezelschap ;

9° een Nederlandstalig toneelacteur : schepper van een oorspronkelijk theaterstuk, geschreven in de Nederlandse taal ;

10° een Nederlandstalig choreograaf : schepper van een oorspronkelijk ballet- of dansstuk, die reeds ten minste vijf jaar zijn woon- en verblijfplaats in het Nederlandse taalgebied heeft ;

11° een Nederlandstalig componist : schepper van een oorspronkelijk stuk muziek, die reeds ten minste vijf jaar zijn woon- en verblijfplaats in het Nederlandse taalgebied heeft ;

12° een Nederlandstalig librettist : de auteur van een al dan niet oorspronkelijk verhaal dat bewerkt is voor een opera, operette of musical, al dan niet gesteld in de Nederlandse taal. De auteur heeft reeds ten minste vijf jaar zijn woon- en verblijfplaats in het Nederlandse taalgebied ;

13° een seizoen : — de periode die start op 1 juli van een kalenderjaar en eindigt op 30 juni van het daaropvolgend kalenderjaar, waar het organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst betreft ; de periode die start op 1 januari en eindigt op 31 december, waar het organisaties voor dans en muziektheater en de kunstencentra betreft ;

14° eigen inkomsten : alle inkomsten verkregen per seizoen of per gesubsidieerde periode na aftrek van de subsidies toegekend door welke overheid ook ;

15° subsidie : financiële steun van openbare besturen aan organisaties actief op het vlak van de podiumkunsten ;

16° project : een voorstel tot productie op het vlak van de podiumkunsten dat na subsidiëring verplicht moet worden gerealiseerd ;

17° lonen : totale loonkosten met inbegrip van honoraria van personeelsleden die contractueel gehonoreerd

worden door een organisatie voor Nederlandstalige dramatische kunst, dans, muziektheater of een kunstencentrum of door een gedelegeerd vertegenwoordiger of zijn/haar voorganger van een andere inrichtende macht ;

18° beleidsplan : een nota waarin de artistieke visie wordt uiteengezet, en waarbij men zich minstens uitspreekt over de loonkosten, de beoogde programmering, de doorstroming, de kansen voor jonge podiumkunstenaars, de aandacht voor Vlaamse dramaturgie, de doelgroepen en het publieksbereik, de uitbouw van het gezelschap en de infrastructurele omkadering ;

19° personeelslid in hoofdamt : diegene die hoofdzakelijk zijn of haar inkomen betreft bij een erkende organisatie voor podiumkunsten ;

20° kinder- en jeugdtheater : allerlei vormen van teksttheater die zich hoofdzakelijk op een zeer bepaalde wijze richten tot kinderen of een jeugdig publiek ;

21° beroepskracht : hij of zij die door het behalen van een diploma, het doorlopen van een stage of door aanleg, ervaring en/of talent als beroepskracht beschouwd wordt.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Dewael dat luidt als volgt :

In artikel 2, 13° dienen de woorden „, waar het organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst betreft ; — de periode die start op 1 januari en eindigt op 31 december, waar het organisaties voor dans en muziektheater en de kunstencentra betreft” geschrapt te worden.

De stemmingen over artikel 2 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

HOOFDSTUK II

Erkenning en subsidiëring van de werking van organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst

AFDELING 1

Erkenning van organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst

Artikel 3

§ 1. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst en op basis van de in artikel 4 bepaalde voorwaarden, kan de Vlaamse Executieve organisaties erkennen die op het vlak van de Nederlandstalige dramatische kunst actief zijn.

§ 2. De erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel gelden maximaal voor een periode van vier seizoenen.

§ 3. Bij de erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel wordt een onderscheid gemaakt tussen :

1° organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst specifiek actief als teksttheater ;

2° organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst specifiek actief als kinder- en jeugdtheater of als figuurtheater.

— Aangenomen.

Artikel 4

§ 1. Om voor erkenning door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking te komen, moeten de teksttheaters voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over rechtspersoonlijkheid waarbij evenwel handelsvennootschappen of hun samenwerkingsverbanden zijn uitgesloten ;

2° — ofwel ten minste één productie van minimum tien voorstellingen gerealiseerd hebben op het vlak van de Nederlandstalige dramatische kunst ;

— ofwel bestaan uit medewerkers van wie 50 procent reeds in het verleden meegewerkt heeft aan een productie van een gesubsidieerd gezelschap of aan een gesubsidieerd project zoals bedoeld in dit decreet ;

— ofwel in de voorafgaande periode een startenvelophe, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 2° ontvangen hebben.

§ 2. Om voor erkenning in aanmer-

Voorzitter

king te komen, moeten de kinder- en jeugdtheaters en de figurentheaters voldoen aan de voorwaarden bedoeld in § 1 van dit artikel.

— Aangenomen.

Artikel 5

§ 1. De aanvragen tot erkenning als organisatie voor Nederlandstalige dramatische kunst moeten per aange-tekende brief ingediend worden binnen de termijn, bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. De erkenningsaanvraag dient de volgende documenten te omvatten : statuten, activiteitenverslag van het voorbije seizoen of de voorbije drie seizoenen, een beleidsnota en een overzicht van de financiële situatie.

— Aangenomen.

AFDELING II

Technieken, vormen en voorwaarden van subsidiëring van organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst

ONDERAFDELING 1

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 6

§ 1. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, legt de Vlaamse Executieve, binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die kunnen worden besteed aan subsidies voor organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt nader de procedure voor het aanvragen van subsidies vermeld in § 1 van dit artikel.

— Aangenomen.

Artikel 7

§ 1. De subsidies, bedoeld in artikel 6, § 1, kunnen verleend worden aan organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst :

1° ofwel voor het geheel van hun activiteiten voor een periode van vier seizoenen in de vorm van een financieringsenveloppe bestaande uit basis-, wedde- en werkingssubsidies ;

2° ofwel voor het geheel van hun activiteiten voor een periode van vier seizoenen in de vorm van een startenveloppe ;

3° ofwel voor de realisatie van een project in de vorm van een eenmalige subsidie.

§ 2. De in § 1 van dit artikel bedoelde organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst kunnen de subsidiëring voor het geheel van hun activiteiten en voor een welbepaald project niet combineren.

§ 3. De in § 1, 2° van dit artikel toegekende startenveloppe kan slechts één maal toegekend worden en heeft tot doel structurele subsidiëring van vernieuwende initiatieven mogelijk te maken.

— Aangenomen.

Artikel 8

§ 1. Op advies van de Raad voor Ne-

derlandstalige Dramatische Kunst en op basis van de subsidiëeringsvoorwaarden en beoordelingscriteria zoals bepaald in artikel 11, § 1 en § 2, kan de Vlaamse Executieve voor de teksttheaters een van de volgende subsidieregelingen toepassen voor het geheel van hun activiteiten zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° :

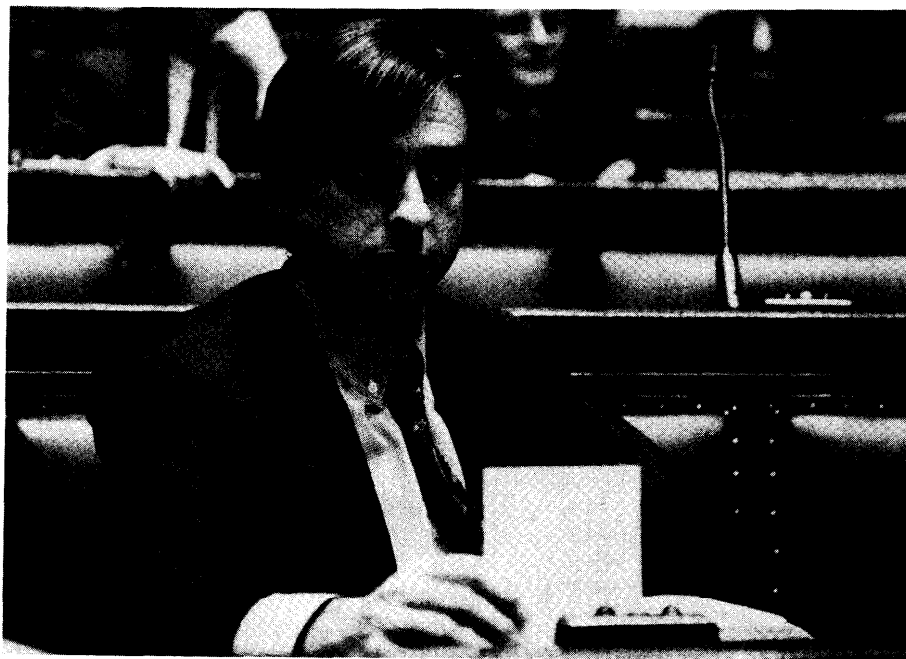
1° — er wordt per seizoen een basis-subsidie toegekend van 2.000.000 frank ;

— aangevuld met een weddesubsidie voor arbeidsprestaties van minimaal 36 maanden tot maximaal 96 maanden te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst ;

— aangevuld met een werkingssubsidie.

2° — Er wordt per seizoen een basis-subsidie toegekend van 2.000.000 frank ;

— aangevuld met een weddesubsidie voor arbeidsprestaties van minimaal 72 maanden tot maximaal 192 maanden te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst ;

VLD-kamerlid P. Dewael toetste het podiumdecreet aan de basisprincipes die aan de hervorming van het theaterdecreet zijn voorafgegaan

Voorzitter

— aangevuld met een werkingssubsidie.

3° — Voor zover het teksttheater in afwijking van de subsidiëeringsvoorwaarde bepaald in artikel 11, § 1, 3° gemiddeld minimaal 140 voorstellingen per seizoen brengt, kan per seizoen :

— een basissubsidie toegekend worden van 2.000.000 frank ;

— aangevuld met een weddesubsidie voor arbeidsprestaties van minimaal 240 maanden te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst ;

— aangevuld met een werkingssubsidie.

§ 2. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst en op basis van de subsidiëeringsvoorwaarden en beoordelingscriteria zoals bepaald in artikel 11, § 1 en § 2, kan de Vlaamse Executieve per seizoen aan de kinder- en jeugdtheaters en de figurentheaters voor de subsidiëering van het geheel van hun activiteiten, zoals bepaald in artikel 7, § 1, 1° :

— een basissubsidie toekennen van 4.000.000 frank ;

— aangevuld met een weddesubsidie voor arbeidsprestaties van minimaal 36 maanden te leveren door beroepskrachten in voltijdse of deeltijdse dienst ;

— aangevuld met een werkingssubsidie.

§ 3. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst bepaalt de Vlaamse Executieve jaarlijks het subsidiebedrag voor één maand arbeidsprestatie op basis van de gemiddelde loonkosten in de sector.

§ 4. Voor de in dit artikel bedoelde werkingssubsidies en voor de subsidies voor de startenveloppes wordt gezamenlijk 25 procent voorbestemd van de in de administratieve begroting van de Vlaamse Gemeenschap vastgestelde kredieten bestemd voor organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst.

§ 5. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst bepaalt de Vlaamse Executieve voor

elke te subsidiëren organisatie de subsidieregeling zoals bepaald in § 1 en § 2 van dit artikel voor een periode van vier jaar.

§ 6. Voor de startenveloppes worden de subsidies verdeeld op basis van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 12, § 1, waarbij per organisatie minimum 6.000.000 frank wordt toegekend.

§ 7. Op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst bepaalt de Vlaamse Executieve voor elk te subsidiëren project, zowel voor tekst-, kinder- en jeugdtheater, als voor figurentheater, het globale subsidiebedrag op basis van een ingediende begroting en van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bepaald in artikel 12, § 3.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Dewael dat luidt als volgt :

Artikel 8 dient vervangen te worden als volgt :

„§ 1. De in artikel 7, § 1 van dit decreet bedoelde financieringsenveloppe bevat de nodige middelen voor de subsidiëering van de basis-, personeels- en werkingskosten.

0 2. Uit de toegekende financieringsenveloppe dient minimum 50 procent voor de honorering van personeelsleden aangewend te worden. De overige beschikbare middelen zijn bedoeld als werkings- en basissubsidies. ”

De stemmingen over artikel 8 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 9

§ 1. Binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten kunnen de basissubsidies, zoals bedoeld in artikel 8, § 1 en § 2, vierjaarlijks aangepast worden aan de ontwikkeling van het indexcijfer van de consumtieprijzen.

§ 2. Voor de totale loonsubsidies van de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst, zoals bedoeld in artikel 8, § 1 en § 2, kunnen bij de aanvang van elk seizoen bijkomende subsidies toegekend worden voor de financiering van de bijkomende uitgaven die voortvloeien uit de stijging van de index der consump-

tieprijzen of uit de uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten in het bevoegde paritaire comité tijdens het vorige seizoen. Die bijkomende subsidies worden toegekend binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten.

— **Aangenomen.**

Artikel 10

§ 1. Onverminderd het bepaalde in artikel 7, § 1, 1° en 2°, moeten de provincies en gemeenten waar een organisatie voor Nederlandstalige dramatische kunst is gevestigd, opgericht of mede-opgericht door deze ondergeschikte besturen en gesubsidieerd zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, behoudens afwijkingen toegestaan door de Vlaamse Executieve, het bewijs leveren dat zij gedurende de periode van vier seizoenen een financiële bijdrage verlenen waarvan het totale bedrag gelijk is aan de door de Vlaamse Gemeenschap verleende financieringsenveloppe. Behoudens de door de Vlaamse Executieve, op advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, goed te keuren afwijkingen komt dit totale subsidiebedrag voor één vierde ten laste van de provincie en voor drie vierde ten laste van de gemeente.

§ 2. De afwijkingen bedoeld in § 1 van dit artikel, kunnen alleen toegestaan worden op voorwaarde dat de betrokken provincie of gemeente onderworpen wordt aan een door een hogere overheid opgelegde sanering van de overheidsfinanciën.

§ 3. De Vlaamse Executieve sluit een overeenkomst met de provincie Brabant en met één of meer gemeenten gelegen in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, om een gelijkwaardige medefinanciering te verkrijgen, zoals bedoeld in § 1 van dit artikel, voor de organisatie voor Nederlandstalige dramatische kunst opgericht of mede-opgericht door de provincie en/of gemeenten en gevestigd in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor de subsidiëring van de organisaties voor Nederlandstalige Dramatische Kunst

Artikel 11

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1°, moeten de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning voor een periode van vier seizoenen, zoals bedoeld in artikel 3 ;

2° het artistieke beleid, op grond van een beleidsnota, toevertrouwen aan een directeur die contractueel in dienst is tijdens de gesubsidieerde periode ;

3° overeenkomstig de beleidsnota met een eigen gezelschap zorgen voor een aanbod van producties en gemiddeld minimaal tachtig voorstellingen per seizoen brengen in binnen- en buitenland ;

4° een door de Vlaamse Executieve te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten verwerven tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan voor de teksttheaters niet lager zijn dan 12,5 procent van de totale uitgaven, en voor de kinder-, jeugd- en figurentheaters niet lager dan 10 procent van de totale uitgaven ;

5° minimaal één opdracht toekennen aan een Nederlandstalig toneelacteur. Diens werk moet tijdens de gesubsidieerde periode opgenomen worden in de programmering ;

6° de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, werktijden, vergoedingen en contracten naleven overeenkomstig de desbetreffende collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten in het bevoegde paritaire comité. Als er geen collectieve arbeidsovereenkomst is, bepaalt de Vlaamse Executieve de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, werktijden, vergoedingen en contracten.

§ 2. In aanvulling op de subsidiëeringsvoorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, hanteert de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst beoordelingscriteria die zowel de ar-

tistische kwaliteit als de werking en het beheer van de organisatie betreffen. Die beoordelingscriteria betreffen onder meer : de oorspronkelijkheid van artistieke keuzes, de dramaturgie, de culturele uitstraling in Vlaanderen en/of internationaal, het genre van het repertorium, het vernieuwende karakter, het publieksbereik, de grootte van de tewerkstelling in het gezelschap, het aantal producties en voorstellingen, de spreidingsfunctie, het beheer en exploitatie van de eigen schouwburg.

§ 3. De lijst van beoordelingscriteria die door de Raad voor de Nederlandstalige Dramatische Kunst op basis van de in § 2 van dit artikel bedoelde opsomming uitgewerkt wordt, moet vóór de start van de evaluatieprocedure openbaar gemaakt worden.

§ 4. Als een organisatie niet voldoet aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten of een gedeelte van de financieringsenveloppe niet uitkeren.

— **Aangenomen.**

Artikel 12

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 2°, moeten de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning zoals bedoeld in artikel 3 ;

2° overeenkomstig een beleidsnota zorgen voor een aanbod van producties en gemiddeld minimaal tachtig voorstellingen per seizoen brengen in binnen- en/of buitenland ;

3° een door de Vlaamse Executieve te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten verwerven tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan niet lager zijn dan 10 procent van de totale uitgaven ;

4° minimaal één opdracht toekennen aan een Nederlandstalig toneelacteur. Diens werk moet tijdens de gesubsidieerde periode opgenomen worden in de programmering ;

5° de meerderheid van de personeelsleden, voor wie de bepalingen van de

collectieve arbeidsovereenkomst zoals bedoeld in artikel 11, § 1, 6°, gelden, moeten in hoofdamt actief betrokken zijn bij de producties.

§ 2. Als een organisatie niet voldoet aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten of een gedeelte van de startenveloppe niet uitkeren.

§ 3. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 3°, moeten de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst aan de volgende voorwaarde voldoen : de meerderheid van de personeelsleden, voor wie de bepalingen van de collectieve arbeidsovereenkomst, zoals bedoeld in artikel 11, § 1, 6° gelden, moeten in hoofdamt actief betrokken zijn bij het project.

— **Aangenomen.**

Artikel 13

§ 1. Op gemotiveerd advies van de Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, kan de Vlaamse Executieve, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 11, § 1, 2°, 3° en 4°.

§ 2. De aanvraag tot afwijking van de subsidiëeringsvoorwaarden moet voor het einde van elk seizoen ingediend worden.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK III

Erkenning en subsidiëring van de werking van organisaties voor dans

AFDELING 1

Erkenning van organisaties voor dans

Artikel 14

§ 1. De Vlaamse Executieve kan organisaties voor dans erkennen, op advies van de Raad voor Dans en op basis van de in artikel 15 bepaalde voorwaarden.

§ 2. De erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel gelden maximaal voor een periode van vier seizoenen.

— **Aangenomen.**

Voorzitter

Artikel 15

Om voor erkenning door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking te komen, moeten de in artikel 14, § 1 bedoelde organisaties voor dans voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over rechtspersoonlijkheid waarbij evenwel handelsvennootschappen of hun samenwerkingsverbanden zijn uitgesloten ;

2° — ofwel ten minste één productie van minimum vijf voorstellingen gerealiseerd hebben op het vlak van dans ;

— ofwel bestaan uit medewerkers waarvan 50 procent reeds in het verleden heeft meegewerkt aan een productie van het gesubsidieerd gezelschap of aan een gesubsidieerd project zoals bedoeld in dit decreet ;

— ofwel in het verleden een subsidie ontvangen hebben van de Vlaamse Gemeenschap.

— **Aangenomen.**

Artikel 16

§ 1. De aanvragen tot erkenning als organisatie voor dans moeten per aangetekende brief ingediend worden binnen de termijn bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. De erkenningsaanvraag moet de volgende documenten omvatten : statuten, activiteitenverslag van het voorbije seizoen of de voorbije drie seizoenen, een beleidsnota en een overzicht van de financiële situatie.

— **Aangenomen.**

AFDELING II

Technieken, vormen en voorwaarden van subsidiëring van de werking van organisaties voor dans

ONDERAFDELING 1

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 17

§ 1. Op advies van de Raad voor Dans legt de Vlaamse Executieve, binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredie-

ten, in de administratieve begroting de bedragen vast die besteed kunnen worden aan subsidies voor organisaties voor dans.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt nader de procedure voor het aanvragen van de subsidies vermeld in § 1 van dit artikel.

— **Aangenomen.**

Artikel 18

§ 1. Aan organisaties voor dans kunnen voor het geheel van hun werking voor een periode van vier seizoenen subsidies worden verleend.

§ 2. Aan organisaties voor dans kunnen eenmalige subsidies worden verleend voor het uitwerken van een project.

§ 3. Organisaties voor dans kunnen de subsidiëring voor het geheel van hun werking, zoals bedoeld in § 1 van dit artikel, en de subsidiëring voor een welbepaald project, zoals bedoeld in § 2 van dit artikel, niet combineren.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Dewael dat luidt als volgt :

Artikel 18, § 1 dient gewijzigd te worden als volgt :

„§ 1. Subsidies kunnen worden verleend

1° aan het Koninklijk Ballet van Vlaanderen voor een periode van vier seizoenen ;

2° aan organisaties voor dans voor het geheel van hun werking voor een periode van vier seizoenen.”

De stemmingen over artikel 18 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 19

De subsidies, bedoeld in artikel 18, § 1, worden toegekend in de vorm van een financieringsenveloppe.

— **Aangenomen.**

Artikel 20

§ 1. De in artikel 19 bedoelde financieringsenveloppe bevat de nodige

middelen voor de subsidiëring van de basis-, personeels- en werkingskosten.

§ 2. Uit de toegekende financieringsenveloppe moet minimum 50 procent voor de honorering van personeelsleden gebruikt worden. De overige beschikbare middelen worden gebruikt als werkings- en basissubsidies.

— **Aangenomen.**

Artikel 21

Bij de aanvang van elk seizoen kan de Vlaamse Executieve bijkomende subsidies toekennen ter financiering van de bij komende personeelsuitgaven die voortvloeien uit de stijging van de index der consumptieprijzen of uit de uitvoering van de van toepassing zijnde collectieve arbeidsovereenkomst tijdens het vorige seizoen. Die bijkomende subsidies worden toegekend binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten en onverminderd het bepaalde in artikel 19.

— **Aangenomen.**

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor de subsidiëring van de organisaties voor dans

Artikel 22

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, zoals bedoeld in artikel 18, § 1, moeten de organisaties voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning voor een periode van vier seizoenen, zoals bedoeld in artikel 14, en georganiseerd zijn als een gezelschap, zoals bedoeld in artikel 2, 7° ;

2° het artistieke beleid, op grond van een beleidsnota, toevertrouwen aan een directeur die contractueel in dienst is tijdens de gesubsidieerde periode ;

3° op regelmatige wijze gemiddeld minimaal vijftig voorstellingen per seizoen brengen in binnen en/of buitenland, overeenkomstig de beleidsnota genoemd in § 1, 2° van dit artikel ;

4° minimaal één oorspronkelijke choreografie-opdracht geven aan een

Voorzitter

Nederlandstalig choreograaf. Deze choreografie moet tijdens de gesubsidieerde periode opgenomen worden in de programmering ;

5° een door de Vlaamse Executieve voor alle gezelschappen uniform te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten verwerven tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan niet lager zijn dan 12,5 procent van de totale uitgaven ;

6° de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten naleven overeenkomstig de collectieve arbeids-overeenkomsten afgesloten in het bevoegde paritaire comité. Als er geen collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten is, bepaalt de Vlaamse Executieve de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten.

§ 2. In aanvulling op de subsidiëeringsvoorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, hanteert de Raad voor Dans beoordelingscriteria die zowel de artistieke kwaliteit als de werking en het beheer van de organisatie betreffen. Die beoordelingscriteria betreffen onder meer : de oorspronkelijkheid van de artistieke keuzes, de dramaturgie, de culturele uitstraling in Vlaanderen en/of internationaal, het genre van het repertoire, het al dan niet vernieuwende karakter, het publieksbereik, de grootte van de werkstelling in het gezelschap, het aantal produkties en voorstellingen, de spreidingsfunctie, het beheer en de exploitatie van de eigen schouwburg.

§ 3. De lijst van de beoordelingscriteria die door de Raad voor Dans uitgewerkt wordt op basis van de in § 2 van dit artikel bedoelde opsomming, moet voor de start van de evaluatieprocedure openbaar gemaakt worden.

§ 4. Als een organisatie niet voldoet aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëering stopzetten of een gedeelte van de financieringsenveloppe niet uitkeren.

— **Aangenomen.**

Artikel 23

Om in aanmerking te komen voor een subsidie zoals bedoeld in artikel 18, § 2, moeten organisaties voor dans voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de meerderheid van de personeelsleden in hoofdambt moet actief betrokken zijn bij het project ;

2° zij moeten de collectieve arbeids-overeenkomsten, zoals bedoeld in artikel 22, § 1, 6°, naleven.

— **Aangenomen.**

Artikel 24

§ 1. Op gemotiveerd advies van de Raad voor Dans kan de Vlaamse Executieve, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 22, § 1, 2°, 3° en 5°.

§ 2. De aanvraag tot afwijking van de subsidiëeringsvoorwaarden moet voor het einde van elk seizoen ingediend worden.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK IV

Erkenning en subsidiëring van de werking van kunstencentra

AFDELING I

Erkenning van kunstencentra

Artikel 25

§ 1. De Vlaamse Executieve kan kunstencentra erkennen, op advies van de Raad voor Kunstencentra en op basis van de in artikel 26 bepaalde voorwaarden.

§ 2. De erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel gelden maximaal voor een periode van vier seizoenen.

— **Aangenomen.**

Artikel 26

Om voor erkenning door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking te komen, moeten de in artikel 25, § 1 bedoelde kunstencentra voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over rechtspersoonlijkheid waarbij evenwel handelsvennootschappen of hun samenwerkingsverbanden zijn uitgesloten ;

2° georganiseerd zijn als een kunstencentrum zoals bedoeld in artikel 2, 4° ;

3° ten minste één eigen of co-productie met minimum vijf voorstellingen gerealiseerd hebben op het vlak van de Nederlandstalige dramatische kunst, dans of muziektheater of op het vlak van multidisciplinaire kunstuitingen met Nederlandstalige dramatische kunst, dans of muziektheater als hoofdbestanddeel.

— **Aangenomen.**

Artikel 27

§ 1. De aanvragen tot erkenning als kunstencentrum moeten per aangetekende brief ingediend worden binnen de termijn bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. De erkenningsaanvraag moet de volgende documenten omvatten : statuten, activiteitenverslag van het voorbije seizoen of de voorbije drie seizoenen, een beleidsnota en een overzicht van de financiële situatie.

— **Aangenomen.**

AFDELING II

Technieken, vormen en voorwaarden voor subsidiëring van de werking van kunstencentra

ONDERAFDELING 1

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 28

§ 1. Op advies van de Raad voor Kunstencentra legt de Vlaamse Executieve, binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die besteed kunnen worden aan subsidies voor kunstencentra.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt

Voorzitter

nader de procedure voor het aanvragen van de subsidies bedoeld in § 1 van dit artikel.

— Aangenomen.

Artikel 29

De subsidies bedoeld in artikel 28, § 1 worden in de vorm van een financieringsenveloppe toegekend aan de kunstencentra voor een periode van vier seizoenen.

— Aangenomen.

Artikel 30

§ 1. De in artikel 29 bedoelde financieringsenveloppe bevat de nodige middelen voor de subsidiëring van de basis-, personeels- en werkingskosten.

§ 2. Uit de toegekende financieringsenveloppe moet minimum 20 procent voor de honorering van personeelsleden gebruikt worden. De overige beschikbare middelen worden gebruikt als werkings- en basissubsidies.

— Aangenomen.

Artikel 31

Bij de aanvang van elk seizoen kan de Vlaamse Executieve bij komende subsidies toekennen ter financiering van de bij komende personeelsuitgaven die voortvloeien uit de stijging van de index der consumptieprijzen of uit de uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomst die tijdens het vorige seizoen afgesloten is in de bevoegde paritaire comités. Die bijkomende subsidies worden toegekend binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten en onverminderd het bepaalde in artikel 29.

— Aangenomen.

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor de subsidiëring van kunstencentra

Artikel 32

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring moeten de kunstencentra voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning voor een periode van vier seizoenen zoals bedoeld in artikel 25 ;

2° het artistieke beleid, op grond van een beleidsnota, toevertrouwen aan een directeur die contractueel in dienst is tijdens de gesubsidieerde periode ;

3° op regelmatige wijze voorstellingen brengen overeenkomstig de beleidsnota zoals bedoeld in § 1, 2° van dit artikel, met dien verstande dat gemiddeld 100 voorstellingen of manifestaties per seizoen plaatsvinden ;

4° per seizoen een aantal produkties/manifestaties realiseren die een vernieuwende impact kunnen hebben in de diverse kunstuitingen ;

5° tijdens de gesubsidieerde periode minimaal één opdracht geven aan een Nederlandstalig toneelauteur, librettist, componist of choreograaf. In dezelfde periode dient dit werk in de programmatie opgenomen te worden ;

6° een door de Vlaamse Executieve voor alle kunstencentra uniform te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten behalen tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan niet lager zijn dan 12,5 procent van de totale uitgaven ;

7° de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten naleven overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomsten afgesloten in het bevoegde paritaire comité. Als er geen collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten is in het bevoegde paritaire comité, bepaalt de Vlaamse Executieve de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten.

§ 2. In aanvulling op de subsidiëringvoorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, hanteert de Raad voor Kunstencentra beoordelingscriteria die zowel de artistieke kwaliteit als

de werking en het beheer van de organisatie betreffen. Die beoordelingscriteria betreffen onder meer : de oorspronkelijkheid van de artistieke keuzes, de dramaturgie, de culturele uitstraling in Vlaanderen en/of internationaal, het genre van het repertoire, het al dan niet vernieuwend karakter, het publieksbereik, de grootte van de tewerkstelling in het kunstencentrum, het aantal (co)produkties en voorstellingen zowel op het produktieve als op het receptieve vlak, het beheer en de exploitatie van een eigen schouwburg.

§ 3. De lijst van beoordelingscriteria die door de Raad voor Kunstencentra uitgewerkt wordt op basis van de in § 2 van dit artikel bedoelde opsomming, moet voor de start van de evaluatieprocedure openbaar gemaakt worden.

§ 4. Als een kunstencentrum niet voldoet aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten of een gedeelte van de financieringsenveloppe niet uitkeren.

— Aangenomen.

Artikel 33

§ 1. Op gemotiveerd advies van de Raad voor Kunstencentra kan de Vlaamse Executieve, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëringvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 32, § 1, 2°, 3° en 6°.

§ 2. De aanvraag tot afwijking van de subsidiëringvoorwaarden moet voor het einde van elk seizoen ingediend worden.

— Aangenomen.

HOOFDSTUK V

Erkenning en subsidiëring van de werking van organisaties voor muziektheater

AFDELING 1

Erkenning van organisaties voor muziektheater

Artikel 34

§ 1. De Vlaamse Executieve kan or-

Voorzitter

organisaties voor muziektheater erkennen op advies van de Raad voor Muziektheater en op basis van de in artikel 35 bepaalde voorwaarden.

§ 2. De erkenningen bedoeld in § 1 van dit artikel gelden maximaal voor een periode van vier seizoenen.

— Aangenomen.

Artikel 35

Om voor erkenning door de Vlaamse Gemeenschap in aanmerking te komen, moeten de in artikel 34, § 1 bedoelde organisaties voor muziektheater voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over rechtspersoonlijkheid waarbij evenwel handelsvennootschappen of hun samenwerkingsverbanden zijn uitgesloten ;

2° — ofwel ten minste één productie van minimum vijf voorstellingen gerealiseerd hebben op het vlak van het muziektheater ;

— ofwel bestaan uit medewerkers waarvan 50 procent reeds in het verleden meegewerkt heeft aan een productie van een gesubsidieerd gezelschap of een gesubsidieerd project zoals bedoeld in dit decreet ;

— ofwel in het verleden een subsidie ontvangen hebben van de Vlaamse Gemeenschap.

— Aangenomen.

Artikel 36

§ 1. De aanvragen tot erkenning als organisatie voor muziektheater moeten per aangetekende brief ingediend worden binnen de termijn bepaald door de Vlaamse Executieve.

§ 2. De erkenningsaanvraag moet de volgende documenten omvatten : statuten, activiteitenverslag van het voorbije seizoen of de voorbije drie seizoenen, een beleidsnota en een overzicht van de financiële situatie.

— Aangenomen.

AFDELING II

Technieken, vormen en voorwaarden voor subsidiëring van organisaties voor muziektheater

ONDERAFDELING 1

Technieken en vormen van subsidiëring

Artikel 37

§ 1. Op advies van de Raad voor Muziektheater legt de Vlaamse Executieve, binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten, in de administratieve begroting de bedragen vast die besteed kunnen worden aan subsidies voor organisaties voor muziektheater.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt nader de procedure voor het aanvragen van subsidies bedoeld in § 1 van dit artikel.

— Aangenomen.

Artikel 38

§ 1. Aan de volgende organisaties kunnen subsidies verleend worden :

1° aan organisaties die in hoofdzaak hun activiteiten ontwikkelen op het vlak van de diverse uitingen van muziektheater in de vorm van een financieringsenveloppe voor een periode van vier seizoenen ;

2° aan projecten op het vlak van opera en operette in de vorm van een eenmalige subsidie ;

3° aan projecten op het vlak van musical in de vorm van een eenmalige subsidie.

§ 2. De organisaties voor muziektheater kunnen de subsidiëring voor het geheel van hun werking, zoals bedoeld in § 1, 1° van dit artikel, en de subsidiëring voor een welbepaald project, zoals bedoeld in § 1, 2° en 3° van dit artikel, niet combineren.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Dewael dat luidt als volgt :

Artikel 38, § 1 dient gewijzigd te worden als volgt :

„§ 1. Aan de volgende organisaties kunnen subsidies verleend worden :

1° aan één musical-instelling in de vorm van een financieringsenveloppe voor een periode van vier seizoenen ;

2° aan organisaties die in hoofdzaak hun activiteiten ontwikkelen op het vlak van diverse uitingen van muziektheater, in de vorm van een financieringsenveloppe voor een periode van vier seizoenen ;

3° aan projecten op het vlak van opera en operette in de vorm van een eenmalige subsidie ;

4° aan projecten op het vlak van musical in de vorm van een eenmalige subsidie.”

De stemmingen over artikel 38 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 39

§ 1. De in artikel 38, § 1, 1°, bedoelde financieringsenveloppe bevat de nodige middelen voor de subsidiëring van de basis-, personeels- en werkingskosten.

§ 2. Uit de toegekende financieringsenveloppe moet minimum 50 procent voor de honorering van personeelsleden gebruikt worden. De overige beschikbare middelen worden gebruikt als werkings- en basissubsidies.

— Aangenomen.

Artikel 40

Bij de aanvang van elk seizoen kan de Vlaamse Executieve bij komende subsidies toekennen om de bijkomende personeelsuitgaven te financieren die voortvloeien uit de stijging van de index der consumptieprijzen of uit de uitvoering van de collectieve arbeidsovereenkomsten die tijdens het vorige seizoen in de bevoegde paritaire comités afgesloten zijn. Die bijkomende subsidies worden toegekend binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten en onverminderd het bepaalde in artikel 38, § 1, 1° van dit decreet.

Voorzitter

— *Aangenomen.*

ONDERAFDELING II

Voorwaarden voor de subsidiëring van organisaties voor muziektheater

Artikel 41

§ 1. Om in aanmerking te komen voor subsidiëring, zoals bedoeld in artikel 38, § 1, 1°, moeten de organisaties voor muziektheater voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° beschikken over een erkenning voor een periode van vier seizoenen zoals bedoeld in artikel 34 ;

2° het artistieke beleid, op grond van een beleidsnota, toevertrouwen aan een directeur die contractueel in dienst is tijdens de gesubsidieerde periode ;

3° met een gezelschap zorgen voor een aanbod aan produkties, en de nodige voorstellingen brengen overeenkomstig de ingediende beleidsnota. De organisaties, zoals bedoeld in artikel 38, § 1, 1°, brengen gemiddeld per seizoen een minimum aantal voorstellingen zoals nader bepaald wordt in het subsidiëeringsbesluit ;

4° een door de Vlaamse Executieve voor alle gezelschappen uniform te bepalen minimumpercentage aan eigen inkomsten behalen tijdens de gesubsidieerde periode. Dat minimumpercentage kan niet lager zijn dan 12,5 procent van de totale uitgaven ;

5° minimaal één creatieopdracht toekennen aan een Nederlandstalig . Die creatie moet tijdens de gesubsidieerde periode opgenomen worden in de programmering ;

6° de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten naleven overeenkomstig de collectieve arbeidsovereenkomsten afgesloten in het bevoegde paritaire comité. Als er geen collectieve arbeidsovereenkomst afgesloten is in het bevoegde paritaire comité, bepaalt de Vlaamse Executieve de minimumbarema's, anciënniteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten.

niteitsregelingen, vergoedingen, werktijden en contracten.

§ 2. In aanvulling op de subsidiëeringsvoorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, hanteert de Raad voor Muziektheater beoordelingscriteria die zowel de artistieke kwaliteit als de werking en het beheer van de organisatie betreffen. Die beoordelingscriteria betreffen onder meer : de oorspronkelijkheid van de artistieke keuzes, de dramaturgie, de culturele uitstraling in Vlaanderen en/of internationaal, het genre van het repertoire, het al dan niet vernieuwende karakter, het publieksbereik, de grootte van de tewerkstelling in het gezelschap, het aantal produkties en voorstellingen, de spreidingsfunctie, het beheer en de exploitatie van de eigen schouwburg.

§ 3. De lijst van beoordelingscentra die door de Raad voor Muziektheater op basis van de in § 2 van dit artikel bedoelde opsomming uitgewerkt wordt, moet voor de start van de evaluatieprocedure openbaar gemaakt worden.

§ 4. Als een organisatie voor muziektheater niet beantwoordt aan een of meer voorwaarden, bedoeld in § 1 van dit artikel, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten of een gedeelte van de financieringsveloppe niet uitkeren.

— *Aangenomen.*

Artikel 42

§ 1. Op gemotiveerd advies van de Raad voor Muziektheater kan de Vlaamse Executieve, in geval van overmacht, afwijkingen toestaan van de subsidiëeringsvoorwaarden zoals bedoeld in artikel 41, § 1, 2°, 3° en 4°.

§ 2. De aanvraag tot afwijking van de subsidiëeringsvoorwaarden moet voor het einde van elk seizoen ingediend worden.

— *Aangenomen.*

Artikel 43

Om in aanmerking te komen voor

subsiëring zoals bedoeld in artikel 38, § 1, 2° en 3°, moeten de organisaties voor muziektheater voldoen aan de volgende voorwaarden :

1° de meerderheid van de personeelsleden in hoofdamt moeten actief betrokken zijn bij het project ;

2° zij moeten de collectieve arbeidsovereenkomsten zoals bedoeld in artikel 41, § 1, 6°, naleven.

— *Aangenomen.*

HOOFDSTUK VI

Gemeenschappelijke bepalingen in verband met de uitbetaling, evaluatie, verlenging en stopzetting van de erkenning/subsiëring van de organisaties voor podiumkunsten

Artikel 44

§ 1. De subsidies bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, artikel 18, § 1, artikel 29 en artikel 38, § 1, 1° worden in de vorm van voorschotten per kwartaal beschikbaar gesteld. De Vlaamse Executieve bepaalt hoe de voorschotten berekend en uitbetaald worden.

§ 2. De subsidies bedoeld in artikel 7, § 1, 3°, artikel 18, § 2 en artikel 38, § 1, 2° en 3° worden in de vorm van een voorschot van 90 procent beschikbaar gesteld. Het saldo van 10 procent wordt uitbetaald na indiening van een eindafrekening van het project, gecontroleerd door de inspectie van de bevoegde administratie en een bedrijfsrevisor.

— *Aangenomen.*

Artikel 45

§ 1. Voor alle organisaties voor podiumkunsten, gesubsidieerd zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, artikel 18, § 1, artikel 29 en artikel 38, § 1, 1°, moet de Vlaamse Executieve, op basis van een advies van de bevoegde raad, voor de start van het laatste seizoen een beslissing nemen over de verdere erkenning en subsidiëring.

§ 2. Bij het ontbreken van een beslissing van de Vlaamse Executieve zoals

Voorzitter

bedoeld in § 1 van dit artikel, worden de erkenning en subsidiëring met één seizoen verlengd. De voor dat seizoen uitgekeerde subsidie is gelijk aan een vierde van de financieringsenveloppe, eventueel verhoogd met de bijkomende subsidies, zoals bedoeld in artikel 9, § 1 en § 2, en de artikelen 21, 31 en 40.

§ 3. In geval van blijvend ontbreken van een beslissing van de Vlaamse Executieve worden de erkenning en subsidiëring automatisch voortgezet, waarbij de grootte van de subsidie het gemiddelde bedraagt van de tijdens de voorbije periode toegekende financieringsenveloppe, eventueel verhoogd met de bijkomende subsidies, zoals bedoeld in artikel 9, § 1 en § 2, en de artikelen 21, 31 en 40.

— **Aangenomen.**

Artikel 46

§ 1. Voor nieuwe aanvragen tot erkenning en subsidiëring van een organisatie voor podiumkunsten, zoals enerzijds bedoeld in artikel 3, § 1, artikel 14, § 1, artikel 25, § 1 en artikel 34, § 1 en anderzijds bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, artikel 18, § 1, artikel 29 en artikel 38, § 1, 1°, neemt de Vlaamse Executieve eenmaal per vier seizoenen een beslissing, maar uiterlijk zes maanden voor de start van de nieuwe subsidiëring- en/of erkenningsperiode.

§ 2. Voor nieuwe aanvragen tot subsidiëring van een organisatie voor podiumkunsten, zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 3°, artikel 18, § 2 en artikel 38, § 1, 2° en 3°, neemt de Vlaamse Executieve eenmaal per kalenderjaar een beslissing, maar uiterlijk op 1 februari van elk kalenderjaar.

§ 3. In afwijking van § 1 van dit artikel wordt voor de eerste toepassing van dit decreet de termijn voor het treffen van een beslissing over de erkenning en subsidiëring bepaald op twee maanden voor de start van het nieuwe seizoen, waar het de organisaties voor Nederlandstalige dramatische kunst betreft.

— **Aangenomen.**

Artikel 47

§ 1. Op advies van de bevoegde raad, onderzoekt de Vlaamse Executieve na elk seizoen of de organisaties voor podiumkunsten, die gesubsidieerd worden zoals bedoeld in artikel 7, § 1, 1° en 2°, artikel 18, § 1, artikel 29 en artikel 38, § 1, 1° voldoen aan alle subsidiëringvoorwaarden bedoeld in de artikelen 11, 22, 32, 41. Dit onderzoek geschiedt op basis van een jaarverslag, dat ingediend wordt uiterlijk drie maanden na het einde van elk seizoen en dat gecontroleerd wordt door de inspectie van de bevoegde administratie en door een bedrijfsrevisor.

§ 2. Op advies van de bevoegde raad, kan de Vlaamse Executieve de subsidiëring stopzetten, op basis van het in § 1 van dit artikel bedoelde onderzoek van de subsidiëringvoorwaarden.

§ 3. De Vlaamse Executieve bepaalt de modaliteiten van dit onderzoek.

— **Aangenomen.**

Artikel 48

Bij een negatieve beslissing van de Vlaamse Executieve wordt de subsidiëring van de betrokken organisatie voor podiumkunsten na het einde van het daaropvolgende seizoen stopgezet.

— **Aangenomen.**

HOOFDSTUK VII

Oprachten aan scheppende kunstenaars

Artikel 49

§ 1. Als een organisatie voor podiumkunsten een opdracht toewijst aan een Nederlandstalige toneelacteur/librettist of choreograaf, zoals bedoeld in artikel 11, § 1, 5°, artikel 12, § 1, 4°, artikel 22, § 1, 4°, artikel 32, § 1, 5° en artikel 41, § 1, 5°, dan moet zij aan de betrokkene(n) een honorarium van minimaal 250.000 frank toekennen.

§ 2. Voor opdrachten aan componisten, zoals bedoeld in artikel 32, § 1, 5°, moet de organisatie voor podiumkunsten aan de betrokkene(n) een honorarium toekennen van minimaal 50.000 frank tot maximaal 250.000 frank naar gelang van de bezetting van het orkest en de duur van de compositie.

§ 3. De bedragen vermeld in § 1 en § 2 van dit artikel kunnen om de vijf jaar door de Vlaamse Executieve aangepast worden.

— **Aangenomen.**

Artikel 50

§ 1. Op advies van de bevoegde raad kan de Vlaamse Executieve een tegemoetkoming in het honorarium toekennen aan de componist, de toneelacteur/librettist of de choreograaf aan wie een opdracht is toegewezen die niet bedoeld is in artikel 11, § 1, 5°, artikel 12, § 1, 4°, artikel 22, § 1, 4°, artikel 32, § 1, 5° en artikel 41, § 1, 5°, of die gegeven wordt door andere organisaties voor podiumkunsten gevestigd in de andere gemeenschappen van België of in het buitenland.

§ 2. De Vlaamse Executieve bepaalt hoe de tegemoetkoming in het honorarium, bedoeld in § 1 van dit artikel, toegekend en uitbetaald wordt.

— **Aangenomen.**

Door de heer Dewael werd een amendement ingediend houdende toevoeging van een nieuw Hoofdstuk VIIbis dat luidt als volgt :

Na Hoofdstuk VII dient een Hoofdstuk VIIbis als volgt toegevoegd te worden :

„HOOFDSTUK VIIbis

Infrastructuur

Artikel 50bis

Binnen de perken van de door de Vlaamse Raad goedgekeurde kredieten kan de Vlaamse Executieve een investeringssubsidie verlenen voor de geraamde kosten van aankoop, in-

Voorzitter

richting, toegankelijkheid, veiligheid en technische infrastructuur van privaatrechtelijke schouwburgen voor organisaties voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, Dans, Muziektheater en Kunstencentra.

Artikel 50ter

§ 1. De belofte van subsidiëring wordt verleend onder de opschortende voorwaarde dat de aanvrager binnen een bepaalde termijn ofwel eigenaar zal worden ofwel over het pand zal kunnen beschikken krachtens een gebruiksrecht of een huur van ten minste twintig jaar.

§ 2. In geval van vervreemding of wijziging van bestemming van het betrokken pand binnen twintig jaar na de datum van de uitbetaling van subsidies bedoeld in artikel 50bis van dit decreet, kan de verleende subsidie worden teruggevorderd.

Artikel 50quater

De Vlaamse Executieve kan aan de infrastructuur bedoeld in artikel 50bis van dit decreet een investeringssubsidie verlenen van maximaal 60 procent van de geraamde kosten.

Artikel 50quinquies

De Vlaamse Executieve regelt de voorwaarden en de procedure voor de aanvraag en de toekenning alsook de eventuele terugvordering van de subsidies bedoeld in artikel 50bis van dit decreet. “.

De stemming over dit amendement wordt aangehouden.

HOOFDSTUK VIII

Adviesraden

Artikel 51

Er worden vier adviesraden voor podiumkunsten opgericht : een Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst, een Raad voor Dans, een

Raad voor Kunstencentra en een Raad voor Muziektheater.

– **Aangenomen.**

Artikel 52

§ 1. De Raad voor Nederlandstalige Dramatische Kunst bestaat uit 13 leden onder wie een voorzitter ; de Raden voor Dans, Kunstencentra en Muziektheater bestaan elk uit 9 leden onder wie telkens een voorzitter. De voorzitter en de leden van deze raden worden door de Vlaamse Executieve benoemd.

§ 2. De raden kunnen zich laten bijstaan door externe deskundigen.

§ 3. De leden of voorzitter van een raad kunnen niet tegelijkertijd zitting hebben in andere raden, bedoeld in artikel 51.

– **Aangenomen.**

Artikel 53

Maximaal een derde van de leden van elk van de vier raden van advies voor de podiumkunsten kan als bestuurder of in een gehonoreerde functie betrokken zijn bij een erkende organisatie voor podiumkunsten zoals bedoeld in de artikelen 3, 14, 25 en 34.

Op dit artikel is er een amendement van de heer Dewael dat luidt als volgt :

Artikel 53 dient vervangen te worden als volgt :

„Geen enkel lid van de vier adviesraden voor podiumkunsten kan als bestuurder of in een gehonoreerde functie betrokken zijn bij een erkende organisatie zoals bedoeld in de artikelen 3, 14, 25 en 34 van dit decreet.”

De stemmingen over artikel 53 en het amendement op dit artikel worden aangehouden.

Artikel 54

§ 1. Het mandaat van de leden van elke raad duurt zes jaar.

§ 2. Elk mandaat kan maximaal één maal hernieuwd worden.

– **Aangenomen.**

Artikel 55

§ 1. De raden brengen advies uit over alle in dit decreet bepaald erkennings- en subsidiëringaangelegenheden, rekening houdend met de in dit decreet vastgelegde subsidiëring- en beoordelingscriteria.

§ 2. De raden kunnen op eigen initiatief advies uitbrengen over alle andere aangelegenheden met betrekking tot podiumkunsten.

§ 3. De raden van advies kunnen alleen geldig advies uitbrengen indien ten minste twee derde van hun leden aanwezig is. Indien de Vlaamse Executieve een beslissing neemt die afwijkt van een advies, dan moet zij die beslissing motiveren.

– **Aangenomen.**

Artikel 56

§ 1. Elke erkende organisatie voor podiumkunsten heeft het recht gehoord te worden door de bevoegde raden.

§ 2. De raden maken de evaluatie van elk dossier aan de betrokkenen bekend, waarbij voor laatstgenoemden het verhaalrecht geldt. Nadien wordt het definitieve advies aan de Vlaamse Executieve voorgelegd.

§ 3. De raden van advies bepalen hun huishoudelijk reglement en brengen het ter kennis van de Vlaamse Executieve.

– **Aangenomen.**

Artikel 57

De bevoegde Administratie voor Kunst van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is belast met het secretariaat van de adviesraden voor podiumkunsten.

– **Aangenomen.**

Voorzitter

HOOFDSTUK X

Slotbepalingen

Artikel 58

§ 1. Dit decreet treedt in werking op 31 december 1992.

§ 2. De bepalingen in verband met de erkenningen en de toekenning van subsidies worden voor de eerste maal toegepast voor het seizoen dat volgt op de inwerkingtreding van dit decreet.

- **Aangenomen.**

Artikel 59

§ 1. Het decreet van 13 juni 1975

houdende de subsidieregeling voor Nederlandstalige toneelkunst wordt opgeheven.

§ 2. In afwachting van de toepassing van artikel 58, § 2 van dit decreet, blijven de bepalingen van het decreet van 13 juni 1975 evenwel gelden.

- **Aangenomen.**

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen morgen om 16 uur de hoofdelijke stemming over het gehele ontwerp van decreet houden.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor deze voormiddag.

Wij komen deze namiddag om 14 uur opnieuw bijeen om onze agenda verder af te handelen.

De vergadering is gesloten.

- **De vergadering wordt gesloten om 12.40 uur.**